

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА»

Кафедра автомобільних доріг, геодезії, землеустрою
та сільських будівель

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

*для виконання
лабораторних робіт
з дисципліни*

«Математична обробка геодезичних вимірювань»

ПОЛТАВА – 2020

ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №1

ЗАКОН РОЗПОДІЛУ ВИПАДКОВОЇ ДИСКРЕТНОЇ ВЕЛИЧИНИ

Випадковою величиною називається величина, яка при одному випробуванні може прийняти те чи інше своє можливе і наперед невідоме значення. Розрізняють два типи випадкових величин: дискретні (перервні) та неперервні.

Дискретною випадковою величиною називається величина, яка може в результаті випробування прийняти лише одне можливе значення зі скінченої кількості, які можна перелічити.

Неперервною випадковою величиною називається величина, яка при випробуванні може прийняти будь-яке одне можливе значення з нескінченної їх кількості, які неперервно заповнюють певний інтервал.

Випадкову величину недостатньо характеризувати певним числом. Необхідно, щоб кожному її можливому числовому значенню відповідала ймовірність появи цього числового значення.

Законом розподілу випадкової величини називається співвідношення, яке встановлює зв'язок між окремими можливими значеннями випадкової величини і відповідними їм ймовірностями.

Найпростіше закон розподілу дискретної випадкової величини X_i можна задати у вигляді таблиці, де вказані її можливі значення та відповідні їм значення ймовірності.

Така таблиця називається **рядом розподілу** випадкової величини X . Для того, щоб ряду розподілу надати більш наочний вид, за даними таблиці будують графік, де по осі абсцис відкладають усі можливі значення випадкової величини, а по осі ординат - ймовірності цих значень. Отримана таким чином фігура називається **багатокутником розподілу**.

Функцією розподілу випадкової величини X , яку позначають $F(x)$, називається ймовірність того, що випадкова величина X при випробуванні набуде значення меншого від x , тобто

$$F(x) = p(X < x) = \sum_{x_i < X} p(x_i) \quad (1.1)$$

Вираз $x_i < X$ у формулі (1.1) означає, що сума береться для всіх значень x_i , які є менші ніж X . Тобто, функція розподілу дорівнює сумі ймовірностей тих значень x , які знаходяться ліворуч від точки X .

Функція розподілу $F(x)$ є неспадною функцією і завжди знаходиться в межах від нуля до одиниці ($0 \leq F(x) \leq 1$).

На практиці часто потрібно знайти ймовірність того, що випадкова величина X прийме числове значення, яке знаходиться в межах якогось інтервалу, наприклад $\alpha < X < \beta$.

Ймовірність попадання випадкової дискретної величини X на інтервал (α, β) знаходять за формулою:

$$p(\alpha \leq X < \beta) = F(\beta) - F(\alpha) \quad (1.2)$$

При цьому, ліва межа інтервалу α включається в інтервал, а права β не включається.

Приклад. Випадкова величина X задана рядом розподілу:

x_i	1	2	3	4
p_i	0,25	0,43	0,23	0,09

Багатокутник розподілу випадкової величини X представлений на рис.1.1:

Функція розподілу для кожного значення випадкової величини X згідно формули (1.1):

при $x = 1$, $F(x) = p(X < 1) = 0$,

при $x = 2$, $F(x) = p(X < 2) = p(x_1) = 0,25$,

при $x = 3$,

$F(x) = p(X < 3) = p(x_1) + p(x_2) = 0,25 + 0,43 = 0,68$

при $x = 4$,

$F(x) = p(X < 4) = p(x_1) + p(x_2) + p(x_3) = 0,91$,

при $x > 4$,

$F(x) = p(x_1) + p(x_2) + p(x_3) + p(x_4) =$
 $= 0,25 + 0,43 + 0,23 + 0,09 = 1,00$.

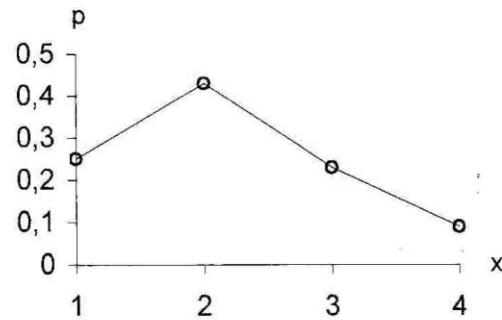

Рис.1.1. Багатокутник розподілу

Графік функції розподілу дискретної випадкової величини наведено на рис.1.2.

Ймовірність потрапляння випадкової величини на інтервал, наприклад $(2,4)$, знаходимо за формулою (1.2):

$$p(2 \leq X < 4) = F(4) - F(2) =$$

$$= 0,91 - 0,25 = 0,66.$$

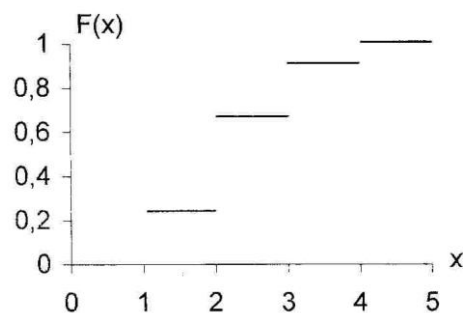

Рис.1.2. Функція розподілу.

Завдання.

Розподіл випадкової дискретної величини x_i заданий наведеною нижче таблицею.

1. Побудувати багатокутник розподілу випадкової дискретної величини.
2. Вирахувати функцію розподілу в кожній точці дискретної випадкової величин X .
3. Побудувати графік функції розподілу випадкової величини $F(x)$.
4. Вирахувати ймовірність потрапляння випадкової величини на заданий інтервал.

Вихідні дані.

Варіант	Випадкова величина X								Інтервал
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1	0,04	0,08	0,13	0,23	0,26	0,15	0,08	0,03	(0, 7)
2	0,02	0,06	0,14	0,25	0,30	0,14	0,06	0,03	(1, 3)
3	0,05	0,07	0,14	0,22	0,28	0,13	0,07	0,04	(2, 6)
4	0,05	0,09	0,15	0,21	0,22	0,15	0,09	0,04	(1, 4)
5	0,03	0,08	0,16	0,20	0,23	0,16	0,09	0,05	(3, 6)
6	0,03	0,07	0,14	0,24	0,21	0,16	0,10	0,05	(0, 5)
7	0,04	0,09	0,15	0,20	0,18	0,17	0,11	0,06	(3, 7)
8	0,06	0,10	0,16	0,22	0,26	0,12	0,06	0,02	(1, 2)
9	0,05	0,08	0,14	0,25	0,25	0,13	0,07	0,03	(1, 7)
10	0,06	0,10	0,15	0,19	0,19	0,16	0,09	0,06	(2, 4)
11	0,02	0,06	0,14	0,21	0,22	0,17	0,12	0,06	(2, 5)
12	0,02	0,07	0,15	0,26	0,29	0,13	0,06	0,02	(3, 8)
13	0,01	0,06	0,13	0,27	0,28	0,14	0,08	0,03	(4, 7)
14	0,04	0,08	0,16	0,22	0,21	0,16	0,09	0,04	(5, 10)
15	0,01	0,05	0,14	0,27	0,29	0,15	0,07	0,02	(6, 8)
16	0,03	0,07	0,13	0,20	0,23	0,17	0,11	0,06	(2, 7)
17	0,03	0,09	0,16	0,25	0,21	0,16	0,08	0,02	(7, 9)
18	0,05	0,10	0,16	0,25	0,22	0,13	0,06	0,03	(1, 5)
19	0,06	0,10	0,15	0,26	0,20	0,12	0,07	0,04	(0, 10)
20	0,04	0,07	0,14	0,24	0,21	0,15	0,09	0,06	(5, 7)

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №2

ЧИСЛОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ДИСКРЕТНОЇ ВИПАДКОВОЇ ВЕЛИЧИНИ

Часто на практиці немає необхідності характеризувати випадкову величину законом розподілу, а достатньо знати лише її окремі числові параметри. Найважливішими параметрами розподілу є математичне сподівання та дисперсія (середньоквадратичне відхилення або стандарт).

Математичним сподіванням називається характеристика, що задає центр розподілу окремих значень випадкової величини. Математичне сподівання дискретної випадкової величини m_x ($M[x]$) знаходиться як сума

добутків всіх можливих значень випадкової величини x_i на відповідні їм ймовірності p_i :

$$m_x = M[x] = x_1 p_1 + x_2 p_2 + \dots + x_n p_n = \sum_{i=1}^n x_i p_i \quad (2.1)$$

Дисперсія характеризує міру розсіювання випадкової величини відносно її центру розподілу (математичного сподівання). Дисперсія D_x ($D[x]$) для дискретних випадкових величин знаходиться за наступною формулою:

$$D_x = D[x] = \sum_{i=1}^n (x_i - m_x)^2 p_i \quad (2.2)$$

Часто замість дисперсії використовують **середньоквадратичне відхилення (стандарт)** σ_x , яке також характеризує міру розсіювання випадкової величини і знаходиться як корінь квадратний із дисперсії:

$$\sigma_x = \sqrt{D_x} \quad (2.3)$$

Зручність використання стандарту полягає у тому, що її розмірність збігається із розмірністю математичного сподівання.

Модю M_o називається таке значення випадкової величини, при якому ймовірність її появи є максимальною.

Всі числові характеристики випадкової величини описують ту чи іншу властивість розподілу. Більш загальними числовими характеристиками розподілу є так звані початкові та центральні моменти.

Початковим моментом s -порядку ν_s дискретної випадкової величини називається математичне сподівання s -степені цієї випадкової величини:

$$\nu_s = \nu_s[x] = M[x^s] = \sum_{i=1}^n x_i^s p_i \quad (2.4)$$

Математичне сподівання є початковим моментом першого порядку ($s=1$).

Центрованою випадковою величиною $\overset{0}{X}$ називається її відхиленні від математичного сподівання:

$$\overset{0}{X} = X - m_x \quad (2.5)$$

Центрування випадкової величини рівносильне переносу початку координат числової осі в точку, абсциса якої дорівнює математичному сподіванню. Центрована випадкова величина $\overset{0}{X}$ має ту особливість, що її математичне сподівання дорівнює нулю.

Центральним моментом s -порядку μ_s випадкової величини називається математичне сподівання s -степеня відповідної центрованої випадкової величини:

$$\mu_s = \mu_s[x] = \sum_{i=1}^n (x_i - m_x)^s \quad (2.6)$$

Дисперсія є центральним моментом другого порядку ($s=2$).

Асиметрією (коефіцієнтом асиметрії) A_x називають центральний момент третього порядку випадкової величини X , який характеризує скошеність (симетричність) розподілу і визначається за формулою:

$$A_x = \frac{\mu_3}{\sigma_x^3} = \frac{\sum_{i=1}^n (x_i - m_x)^3 p}{\sigma_x^3}. \quad (2.7)$$

Для симетричного розподілу $A_x = 0$.

Графіки додатної та від'ємної асиметрії показано на рис.2.1.

Екссесом E_x називають центральний момент четвертого порядку випадкової величини X , який характеризує гостровершинність (плосковершинність) розподілу і визначається за формулою:

$$E_x = \frac{\mu_4}{\sigma_x^4} - 3 = \frac{\sum_{i=1}^n (x_i - m_x)^4 p}{\sigma_x^4} - 3. \quad (2.8)$$

Для нормального розподілу (лабораторна робота №3) $E_x = 0$.

На рис.2.1 і 2.2 показано криві розподілу з додатніми та від'ємними значеннями асиметрії та екссесу.

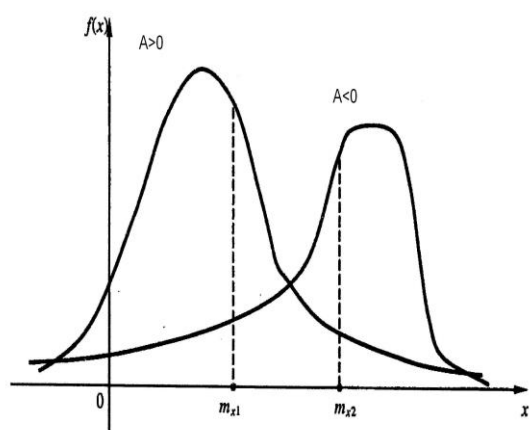

Рис.2.1. Крива густини розподілу з додатною від'ємною асиметрією.

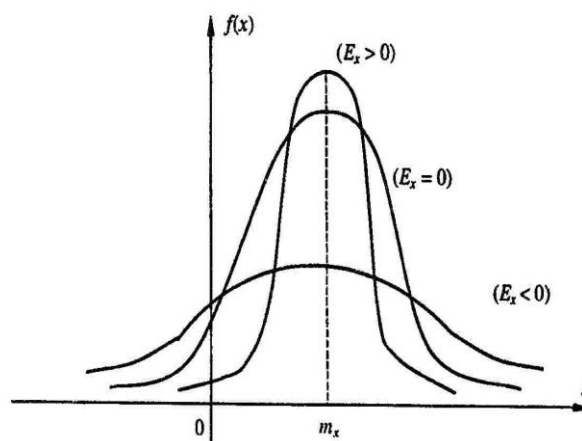

Рис.2.2. Крива густини розподілу з додатнім та від'ємним екссесом.

Приклад. Знайти числові характеристики розподілу дискретної випадкової величини, яка задана таким законом розподілу.

x_i	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
p_i	0,02	0,03	0,05	0,08	0,10	0,11	0,13	0,14	0,17	0,09	0,04	0,02	0,01	0,01

Для знаходження числових характеристик розподілу скористаємось формулами (2.1)-(2.8). Для зручності обчислення виконано у наведеній нижче таблиці.

x_i	p_i	$x_i p_i$	$x_i - m_x$	$(x_i - m_x)^2$	$(x_i - m_x)^2 p_i$	$(x_i - m_x)^3 p_i$	$(x_i - m_x)^4 p_i$
1	0,02	0,02	-6,12	37,4544	0,7491	-4,5844	28,0566
2	0,03	0,06	-5,12	26,2144	0,7864	-4,0265	20,6158
3	0,05	0,15	-4,12	16,9744	0,8487	-3,4967	14,4065
4	0,08	0,32	-3,12	9,7344	0,7788	-2,4297	7,5807
5	0,1	0,5	-2,12	4,4944	0,4494	-0,9528	2,0200
6	0,11	0,66	-1,12	1,2544	0,1380	-0,1545	0,1731
7	0,13	0,91	-0,12	0,0144	0,0019	-0,0002	0,0000
8	0,14	1,12	0,88	0,7744	0,1084	0,0954	0,0840
9	0,17	1,53	1,88	3,5344	0,6008	1,1296	2,1236
10	0,09	0,9	2,88	8,2944	0,7465	2,1499	6,1917
11	0,04	0,44	3,88	15,0544	0,6022	2,3364	9,0654
12	0,02	0,24	4,88	23,8144	0,4763	2,3243	11,3425
13	0,01	0,13	5,88	34,5744	0,3457	2,0330	11,9539
14	0,01	0,14	6,88	47,3344	0,4733	3,2566	22,4055
Σ	1,00	7,12			7,1056	-2,3197	136,0193

$$m_x = M[x] = 7,12, \quad M_o = 9, \quad D_x = D[x] = 7,10, \quad \sigma_x = \sqrt{D_x} = 2,67.$$

$$A_x = \frac{-2,3197}{2,67^3} = -0,12, \quad E_x = \frac{136,0193}{2,67^4} - 3 = -0,31.$$

На рис.2.3 показано багатокутник розподілу випадкової дискретної величини та числові характеристики розподілу: математичне сподівання, моду, середнє квадратичне відхилення.

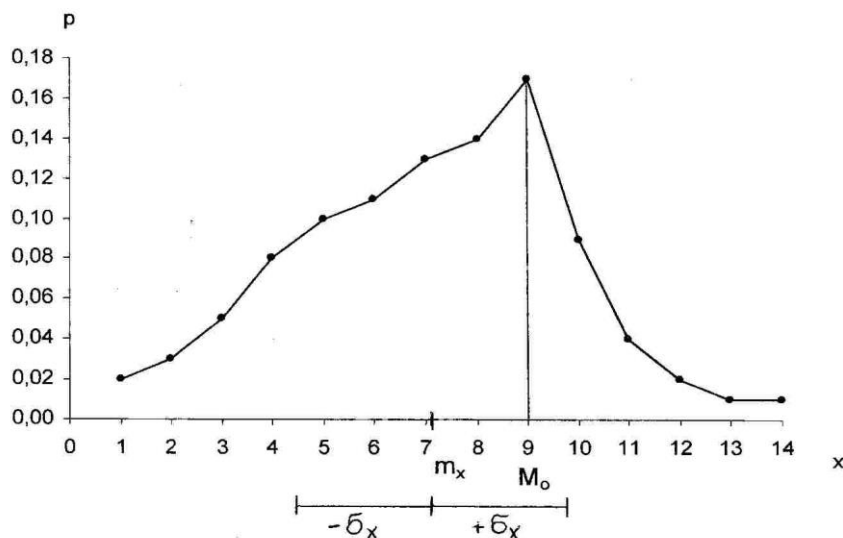

Рис.2.3. Багатокутник розподілу випадкової величини.

Завдання.

1. Обчислити математичне сподівання, дисперсію, середньоквадратичне відхилення (стандарт), асиметрію, ексцес представленого нижче закону розподілу випадкової величини.

2. Показати на багатокутнику розподілу математичне сподівання, моду, стандарт.

Вихідні дані

Варіант	Випадкові величини та відповідні їм ймовірності													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	0,01	0,02	0,04	0,07	0,11	0,13	0,15	0,12	0,10	0,09	0,06	0,05	0,03	0,02
2	0,01	0,03	0,04	0,06	0,07	0,10	0,12	0,12	0,14	0,11	0,08	0,05	0,04	0,03
3	0,02	0,04	0,05	0,08	0,12	0,15	0,12	0,10	0,11	0,09	0,07	0,05	0,03	0,02
4	0,02	0,02	0,03	0,05	0,06	0,08	0,10	0,12	0,15	0,13	0,10	0,06	0,05	0,03
5	0,01	0,02	0,03	0,05	0,07	0,12	0,18	0,20	0,12	0,08	0,05	0,04	0,02	0,01
6	0,02	0,03	0,03	0,04	0,06	0,08	0,11	0,15	0,25	0,13	0,06	0,02	0,01	0,01
7	0,01	0,01	0,02	0,03	0,05	0,08	0,13	0,19	0,22	0,12	0,07	0,04	0,02	0,01
8	0,02	0,02	0,03	0,04	0,08	0,14	0,17	0,17	0,13	0,08	0,06	0,03	0,02	0,01
9	0,01	0,03	0,06	0,10	0,13	0,17	0,13	0,12	0,09	0,07	0,04	0,03	0,01	0,01
10	0,03	0,04	0,05	0,06	0,08	0,11	0,13	0,15	0,10	0,09	0,06	0,05	0,03	0,02
11	0,01	0,03	0,04	0,06	0,07	0,10	0,12	0,15	0,18	0,10	0,07	0,04	0,02	0,01
12	0,01	0,02	0,03	0,05	0,07	0,10	0,12	0,15	0,14	0,11	0,08	0,05	0,04	0,03
13	0,01	0,02	0,04	0,07	0,10	0,13	0,16	0,16	0,11	0,08	0,05	0,04	0,02	0,01
14	0,01	0,03	0,04	0,06	0,07	0,10	0,14	0,17	0,18	0,10	0,06	0,02	0,01	0,01
15	0,02	0,04	0,05	0,06	0,08	0,10	0,13	0,13	0,14	0,11	0,07	0,04	0,02	0,01
16	0,02	0,02	0,03	0,05	0,06	0,12	0,20	0,17	0,13	0,08	0,06	0,03	0,02	0,01
17	0,01	0,03	0,05	0,07	0,12	0,18	0,14	0,12	0,10	0,07	0,05	0,03	0,02	0,01
18	0,02	0,03	0,03	0,04	0,06	0,09	0,14	0,19	0,14	0,10	0,06	0,05	0,03	0,02
19	0,01	0,01	0,02	0,03	0,05	0,10	0,15	0,21	0,16	0,12	0,07	0,04	0,02	0,01
20	0,02	0,03	0,04	0,06	0,06	0,08	0,10	0,12	0,17	0,11	0,08	0,06	0,04	0,03

ЕЛЕМЕНТИ МАТЕМАТИЧНОЇ СТАТИСТИКИ

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №3

ОЦІНКА ПАРАМЕТРІВ РОЗПОДІЛУ ВИПАДКОВОЇ ВЕЛИЧИНИ ЗА ДОПОМОГОЮ ДОВІРЧИХ ІНТЕРВАЛІВ

Точкові оцінки параметрів розподілу при малому обсязі вибірки є ненадійними, адже числове значення оцінюваної величини можна отримати лише наближено. Похибка оцінки буде збільшуватись зі зменшенням обсягу вибірки. Більш досконалим є так званий спосіб довірчих інтервалів.

Якщо Θ який-небудь параметр розподілу генеральної сукупності, а $\bar{\Theta}$ - його оцінка за даними вибіркової сукупності, то для того, щоб мати точну і надійну оцінку $\bar{\Theta}$ потрібно, щоб із певною ймовірністю виконувалась наступна умова:

$$p(|\bar{\Theta} - \Theta| < \delta) = p(-\delta < \bar{\Theta} - \Theta < \delta) = p(\bar{\Theta} - \delta < \Theta < \bar{\Theta} + \delta), \quad (5.1)$$

де δ - число, що характеризує точність оцінки із ймовірністю p .

Тобто, можна сказати, що інтервал $(\bar{\Theta} - \delta, \bar{\Theta} + \delta)$ з ймовірністю p покриває параметр Θ . При цьому, цей інтервал називається *довірчим інтервалом*, а ймовірність – *довірчою ймовірністю*.

Довірчий інтервал для оцінки центра розподілу при відомому середньоквадратичному відхиленні

Якщо відомо середньоквадратичне відхилення генеральної сукупності σ_x , середнє значення вибіркової сукупності \bar{x} та її об'єм вибірки n , то довірчий інтервал для центру розподілу генеральної сукупності (математичне сподівання) m_x з довірчою ймовірністю p знаходиться таким чином:

$$p\left(\bar{x} - t \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} < m_x < \bar{x} + t \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}\right) = \gamma, \quad (5.2)$$

де γ - довірна ймовірність; t - параметр функції Лапласа, який вибирають із відповідних таблиць враховуючи співвідношення між довірчою ймовірністю γ та функцією Лапласа $\Phi_0(t)$:

$$\Phi_0(t) = \frac{\gamma}{2}. \quad (5.3)$$

Приклад 1. Середнє з 10-ти вимірів горизонтального кута на геодезичному пункті дорівнює $48^{\circ}15'48'',60$. Відомо, що виміри підпорядковані нормальному закону розподілу, а середнє квадратичне відхилення одного кута генеральної сукупності $1'',5$. Отримати довірчий інтервал для оцінки невідомого математичного сподівання (середнього значення кута з генеральної сукупності) з довірчою ймовірністю 0,90.

Скористаємось формулою (5.2), визначивши перед цим параметр функції Лапласа t за її значенням з таблиць додатку 1.

$$\Phi_0(t) = \frac{0,90}{2} = 0,45, \quad t = 1,645,$$

$$48^{\circ}15'48'',60 - 1,645 \frac{1,5}{\sqrt{10}} < m_x < 48^{\circ}15'48'',60 + 1,645 \frac{1,5}{\sqrt{10}},$$

$$48^{\circ}15'47'',82 < m_x < 48^{\circ}15'49'',38.$$

Таким чином, з довірчою ймовірністю $\gamma=0,90$ фактичне значення горизонтального кута з генеральної сукупності знаходиться у вказаних вище межах. Іншими словами, якщо взяти якусь кількість вибірок, то у 90% з них середнє значення кута з генеральної сукупності відповідатиме встановленому довірчому інтервалу.

Довірчий інтервал для оцінки центра розподілу при невідомому середньоквадратичному відхиленні

Якщо відомі лише оцінки вибіркової сукупності: середньовибіркове \bar{x} , середньоквадратичне відхилення $\sigma_x^* = s$ та об'єм вибірки n , то довірчий інтервал для центру розподілу генеральної сукупності (математичне сподівання) m_x з довірчою ймовірністю p знаходять з наступного виразу:

$$p\left(\bar{x} - t_{q,k} \frac{s}{\sqrt{n}} < m_x < \bar{x} + t_{q,k} \frac{s}{\sqrt{n}}\right) = q, \quad (5.4)$$

де величину $t_{q,k}$ вибирають із таблиць розподілу Стюдента за двома параметрами:

- за ступенем довільності $k = n - 1$;
- за рівнем значимості $q = \alpha = 1 - p$.

Розподіл Стюдента дуже подібний до нормального закону розподілу при малих вибірках, а при великих ($n > 30$) повністю йому відповідає.

Приклад 2. Відомо середнє вибіркоче значення з 9-ти вимірювань однієї довжини лінії 2054,215м та її статистичне середньоквадратичне відхилення $s = 21\text{мм}$. Побудувати довірчий інтервал для оцінки математичного сподівання генеральної сукупності m_x з довірчою ймовірністю $p=0,99$.

Знаходимо критичну точку розподілу Стюдента $t_{q,k}$ за ступенем довільності $k = n - 1 = 9 - 1 = 8$ та рівнем значимості $q = 1 - p = 1 - 0,99 = 0,01$ (додаток 3). Для нашої задачі $t_{q,k} = 3,36$.

За формулою (5.4) визначаємо довірчий інтервал для середнього значення довжини лінії генеральної сукупності.

$$2054,215 - 3,36 \frac{0,021}{\sqrt{9}} < m_x < 2054,215 + 3,36 \frac{0,021}{\sqrt{9}},$$

$$2054,191\text{м} < m_x < 2054,239\text{м}$$

Довірчий інтервал для оцінки дисперсії (середньоквадратичного відхилення)

Якщо відома дисперсія $D_x^* = s^{*2}$ або середньоквадратичне відхилення s вибірки об'ємом n , то довірчий інтервал невідомої дисперсії σ_x^2 (середньоквадратичне відхилення σ_x) генеральної сукупності з довірчою ймовірністю p визначається таким чином:

$$\gamma_1^2 s^2 < \sigma_x^2 < \gamma_2^2 s^2, \quad (5.5)$$

$$\gamma_1 s < \sigma_x < \gamma_2 s, \quad (5.6)$$

де

$$\gamma_1 = \sqrt{\frac{n-1}{\chi_1^2}} \quad \text{і} \quad \gamma_2 = \sqrt{\frac{n-1}{\chi_2^2}}, \quad (5.7)$$

а величини χ_1^2 і χ_2^2 вибирають із таблиць розподілу χ^2 таким чином:

- визначають значимість $q = \alpha = 1 - p$;

- визначають рівні значимості ліворуч та праворуч розподілу χ^2 :

$$\alpha_1 = \frac{\alpha}{2}, \quad \alpha_2 = 1 - \frac{\alpha}{2}; \quad (5.8)$$

- за рівнями значимості α_1 і α_2 і кількістю ступенів довільності $k = n - 1$ знаходять з таблиць критичних точок розподілу χ^2 відповідні значення χ_1^2 і χ_2^2 .

Крива розподілу χ^2 є несиметричною відносно вершини і має додатну асиметрію. Довірчий інтервал будують таким чином, щоб ймовірності потрапляння дисперсії (середнього квадратичного відхилення) за межі довірчого інтервалу в більшу та меншу сторони були однакові між собою.

Приклад 3. Побудувати довірчий інтервал для невідомого середнього квадратичного відхилення перевищення між двома реперами, якщо вибіркове середнє квадратичне відхилення обчислене на основі вибірки обсягом $n=13$ дорівнює $s=5$ мм, довірна ймовірність 0,95.

1. Визначаємо рівні значимість α_1 і α_2 на краях розподілу χ^2 згідно формули (5.8) та кількість ступенів свободи k :

$$\alpha = 1 - 0,95 = 0,05; \quad \alpha_1 = \frac{\alpha}{2} = 0,025, \quad \alpha_2 = 1 - \frac{\alpha}{2} = 0,975, \\ k = 13 - 1 = 12.$$

2. Вибираємо з таблиць критичних точок χ^2 -розподілу (додаток 4) величини χ_1^2 і χ_2^2 : $\chi_1^2 = 23,34$, $\chi_2^2 = 4,40$.

3. Визначаємо за формулою (5.7) величини γ_1 і γ_2 :

$$\gamma_1 = \sqrt{\frac{13-1}{23,34}} = 0,71, \quad \gamma_2 = \sqrt{\frac{13-1}{4,40}} = 1,65.$$

4. Знаходимо довірчий інтервал для середнього квадратичного відхилення за формулою (5.6):

$$0,71 \cdot 5 < \sigma_x < 1,65 \cdot 5$$

$$3,55 \text{ мм} < \sigma_x < 8,25 \text{ мм}.$$

Отже, з довірчою ймовірністю 0,95 середнє квадратичне відхилення перевищення генеральної сукупності знаходиться в межах від 3,55мм до 8,25мм.

Завдання 1. Перевищення між двома реперами, які отримані методом геометричного нівелювання підлягають нормальному закону розподілу і їх середньоквадратичне відхилення σ_x . Всього виконано n циклів повторного нівелювання з вибірковою середнім перевищенням \bar{x} . Знайти довірчий інтервал для оцінки математичного сподівання m_x з довірчою ймовірністю p .

Завдання 2. Статистичне середнє значення виміряного з n прийомів вертикального кута дорівнює \bar{x} , а статистичне середнє квадратичне відхилення s . Побудувати довірчий інтервал для оцінки математичного сподівання генеральної сукупності m_x з довірчою ймовірністю p .

Завдання 3. Здійснено n вимірів горизонтального кута з похибками, які розподілені за нормальним законом. Вибіркове середньоквадратичне відхилення вимірів становить s . Побудувати довірчий інтервал для невідомого середнього квадратичного відхилення генеральної сукупності з довірчою ймовірністю p .

Вихідні дані.

Завдання 1.

Параметр	Варіант									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
\bar{x} в м	2,3457	9,7851	5,7821	3,4592	1,8942	2,0087	1,2289	0,9951	0,5780	6,4581
σ_x в мм	5,4	6,3	6,7	3,8	2,7	2,9	2,5	2,3	2,1	1,7
n	9	10	11	12	13	14	15	8	9	10
p	0,90	0,91	0,92	0,93	0,94	0,95	0,96	0,97	0,98	0,99
Параметр	Варіант									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
\bar{x} в м	8,5691	5,1589	3,5005	2,8906	8,5694	5,4589	3,5889	2,5891	0,5897	1,4782
σ_x в мм	2,6	3,5	4,6	5,7	5,9	6,1	5,5	5,1	4,8	4,4
n	11	12	13	14	15	14	13	12	11	10
p	0,90	0,91	0,92	0,93	0,94	0,95	0,96	0,97	0,98	0,99

Завдання 2.

Параметр	Варіант									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
\bar{x} в сек. дуги	25,2	37,4	47,5	44,7	58,3	29,9	41,0	33,3	28,7	29,1
S в сек. дуги	3,6	2,8	1,9	4,6	5,8	3,0	2,6	2,8	2,1	2,2
N	12	13	14	15	16	17	18	19	20	19
P	0,95	0,90	0,94	0,91	0,93	0,92	0,90	0,91	0,92	0,93

Параметр	Варіант									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
\bar{x} в сек. дуги	59,5	47,6	48,1	39,8	35,5	52,2	28,8	47,7	52,3	55,3
S в сек. дуги	5,9	4,3	4,0	3,3	2,9	3,6	1,9	2,8	5,5	4,7
N	18	17	16	15	14	13	12	11	15	14
P	0,95	0,90	0,94	0,91	0,93	0,92	0,90	0,91	0,92	0,93

Завдання 3.

Параметр	Варіант									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
s в сек. дуги	0,47	0,55	0,61	0,70	0,75	0,82	0,85	0,90	1,05	0,75
N	7	8	9	10	11	12	13	12	11	10
p	0,90	0,95	0,98	0,95	0,90	0,95	0,98	0,90	0,95	0,98

Параметр	Варіант									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
s в сек. дуги	1,20	0,77	0,54	0,38	0,47	0,29	0,38	0,44	0,68	0,93
n	9	8	7	8	9	10	11	12	13	11
p	0,90	0,95	0,98	0,90	0,95	0,98	0,90	0,95	0,98	0,95

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №4

СТАТИСТИЧНА ПЕРЕВІРКА ГІПОТЕЗ ПРО РІВНІСТЬ ЦЕНТРІВ РОЗПОДІЛУ ТА РІВНОТОЧНІСТЬ ДВОХ РЯДІВ СПОСТЕРЕЖЕНЬ

Певні припущення про закон розподілу випадкових величин або невідомі параметри деяких відомих розподілів називаються *статистичною гіпотезою*.

Статистична перевірка гіпотез полягає у визначенні закону розподілу результатів експерименту або його певних параметрів. Висунуту при цьому гіпотезу називають *нульовою гіпотезою* (H_0).

Для перевірки правильності нульової гіпотези визначають на основі експериментальних даних статистику Q . Далі використовуючи різноманітні критерії визначають теоретичне значення статистики Q_q . У випадку, коли

$$Q \leq Q_q \quad (6.1)$$

нульова гіпотеза H_0 приймається. Якщо нерівність (6.1) не виконується, то приймається гіпотеза H_1 альтернативна до гіпотези H_0 .

Надійність перевірки статистичної гіпотези збільшується при збільшенні кількості випробувань.

Перевірка гіпотези про рівність центрів розподілу (відсутність систематичного впливу).

Перевірка таких гіпотез в геодезії використовується для встановлення наявності чи відсутності систематичних похибок у рядах спостережень однієї величини. Систематичними похибками називають похибки, які впливають на результати вимірів за певним законом в залежності від факторів, що їх обумовлюють. Систематичні похибки небезпечні тим, що однобічно впливають

на результати вимірів, мають здатність до нагромадження зі збільшенням кількості вимірів, що спотворює результати спостережень.

Нехай є два незалежні статистичні ряди вимірів однієї випадкової величини:

$$x_{11}, x_{12}, \dots, x_{1n_1},$$

$$x_{21}, x_{22}, \dots, x_{2n_2},$$

де n_1 і n_2 – відповідно обсяги вибірки першого і другого статистичних рядів.

Для кожного з рядів обчислюють середнє вибіркове \bar{x}_1 і \bar{x}_2 :

$$\bar{x}_1 = \sum_{i=1}^{n_1} \frac{x_{1i}}{n}, \quad \bar{x}_2 = \sum_{i=1}^{n_2} \frac{x_{2i}}{n} \quad (6.2)$$

і вибіркові дисперсії за формулою:

$$D_1^* = m_1^2 = \sum_{i=1}^{n_1} \frac{(x_i - \bar{x}_1)^2}{n_1 - 1}, \quad D_2^* = m_2^2 = \sum_{j=1}^{n_2} \frac{(x_j - \bar{x}_2)^2}{n_2 - 1}. \quad (6.3)$$

Потім визначають різницю між середніми вибірковими обох рядів

$$\Delta = \bar{x}_1 - \bar{x}_2 \quad (6.4)$$

і її загальну середню квадратичну похибку:

$$M = \sqrt{\frac{m_1^2}{n_1} + \frac{m_2^2}{n_2}} \quad (6.5)$$

Обчислюють статистику Z :

$$Z = \frac{|\Delta|}{M} \quad (6.6)$$

Теоретичне значення статистики Z_q визначається за таблицею розподілу Стюдента за рівнем значимості $q=1-p$ та кількістю ступенів довільності $k = n_1 + n_2 - 2$, де p – довірна ймовірність.

Нульовою гіпотезою H_0 для даної задачі є відсутність систематичного впливу в обох рядах спостережень; альтернативною H_1 – наявність систематичного впливу.

Якщо виконується нерівність

$$Z \leq Z_q, \quad (6.7)$$

то приймається гіпотеза H_0 , в протилежному випадку – H_1 .

Статистика Z за формулою (6.6) обчислюється у випадку, якщо $n_1 > 30$ і $n_2 > 30$.

Якщо $n_1 < 30$ і $n_2 < 30$, то статистику Z обчислюють за формулою:

$$Z = \frac{\Delta}{\sqrt{k_1 m_1^2 + k_2 m_2^2}} \sqrt{\frac{n_1 n_2 (n_1 + n_2 - 2)}{n_1 + n_2}}, \quad (6.8)$$

де $k_1 = n_1 - 1$; $k_2 = n_2 - 1$.

Приклад 1. Отримано два статистичні ряди довжин ліній між двома пунктами $(x_1)_i$ і $(x_2)_j$, де $i=1, \dots, n_1$, $j=1, \dots, n_2$. Довжини ліній кожного ряду вимірювались різними приладами. Обсяг першого ряду складається з $n_1 = 14$ довжин ліній, другого з $n_2 = 12$. Встановити відсутність чи наявність систематичної похибки у рядах вимірів з імовірністю 0,90.

1. Обчислення середнього вибіркового кожного з рядів спостережень за формулами (6.2) і величин $((x_1)_i - \bar{x}_1)^2$ і $((x_2)_j - \bar{x}_2)^2$, які необхідні для вирахування дисперсій за формулами (6.3). У графах (1)-(3) представленої нижче таблиці наведено вихідні дані.

№ з/п	$(x_1)_i$	$(x_2)_j$	$(x_1)_i - \bar{x}_1$	$(x_2)_j - \bar{x}_2$	$((x_1)_i - \bar{x}_1)^2$	$((x_2)_j - \bar{x}_2)^2$
1	2	3	4	5	6	7
1	456,80	456,89	-0,039	-0,079	0,0015	0,0063
2	456,82	456,78	-0,019	-0,189	0,0003	0,0358
3	457,05	457,09	0,211	0,121	0,0447	0,0146
4	456,71	456,87	-0,129	-0,099	0,0165	0,0098
5	457,09	456,90	0,251	-0,069	0,0632	0,0048
6	456,95	457,23	0,111	0,261	0,0124	0,0680
7	456,84	456,64	0,001	-0,329	0,0000	0,1084
8	456,88	456,87	0,041	-0,099	0,0017	0,0098
9	456,59	457,20	-0,249	0,231	0,0618	0,0533
10	456,77	456,92	-0,069	-0,049	0,0047	0,0024
11	457,00	456,99	0,161	0,021	0,0261	0,0004
12	456,81	457,25	-0,029	0,281	0,0008	0,0789
13	456,86		0,021		0,0005	
14	456,57		-0,269		0,0721	
\bar{x}	456,839	456,969		Σ	0,3064	0,3925

2. Обчислення статистичних дисперсій кожного з експериментальних рядів:

$$m_1^2 = \sum_{i=1}^{14} \frac{(x_i - \bar{x}_1)^2}{n_1 - 1} = \frac{0,3064}{13} = 0,0236;$$

$$m_2^2 = \sum_{j=1}^{12} \frac{(x_j - \bar{x}_2)^2}{n_2 - 1} = \frac{0,3925}{11} = 0,0357.$$

3. Оскільки $n_1 < 30$ і $n_2 < 30$, то статистику Z обчислюють за формулою (6.8).

Δ	0,139	n_1	14
k_1	13	n_2	12
m_1^2	0,0236	$n_1 n_2 (n_1 + n_2 - 2)$	4032
k_2	11	$n_1 + n_2$	26

m_2^2	0,0357	$\sqrt{\frac{n_1 n_2 (n_1 + n_2 - 2)}{n_1 + n_2}}$	12,453
$\sqrt{k_1 m_1^2 + k_2 m_2^2}$	0,8370	Z	2,07
$\frac{\Delta}{\sqrt{k_1 m_1^2 + k_2 m_2^2}}$	0,1661		

4. Теоретичне значення статистики Z_q вибирають із таблиць розподілу Стюдента (додаток 3) за рівнем значимості $q = 1 - p = 0,10$ і кількістю ступенів довільності $k = n_1 + n_2 - 2 = 24$:

$$Z_q = 1,71.$$

5. Оскільки нерівність (6.7) не виконується ($2,07 > 1,71$), то нульова гіпотеза H_0 про відсутність систематичного впливу в рядах спостережень не справджується. Тобто, з імовірністю $p = 0,9$ можна стверджувати, що відмінності середнього вибіркового значення обох експериментальних рядів зумовлені систематичними похибками вимірів

Перевірка гіпотези про рівноточність рядів вимірів

Перевірка таких гіпотез в геодезичній практиці пов'язана з порівнянням характеристик точності геодезичних приладів та різних методів спостережень. Розсіювання статистичного ряду характеризує числова характеристика дисперсія. Тому, суть перевірки на рівноточність статистичних рядів полягає у порівнянні їх дисперсій. Тобто, необхідно встановити який характер мають відмінності дисперсій статистичних рядів: випадковий (в цьому випадку ряди рівноточні) чи систематичний (ряди нерівноточні). Існують різні методи перевірки гіпотези про рівноточність рядів вимірів однієї величини. Розглянемо так званий F -критерій.

Нехай є два незалежні ряди вимірів випадкової величини обсягом n_1 і n_2 відповідно:

$$x_{11}, x_{12}, \dots, x_{1n_1},$$

$$x_{21}, x_{22}, \dots, x_{2n_2}.$$

Нульова гіпотеза H_0 - рівність дисперсій обох статистичних рядів, що відповідає їх рівноточності; конкуруюча гіпотеза H_1 - нерівність дисперсій, що свідчить про нерівноточність обох емпіричних рядів.

Обчислюють середні статистичні значення кожного з рядів \bar{x}_1 і \bar{x}_2 за формулою (6.2) та статистичні дисперсії за формулою (6.3).

Вираховують емпіричну статистику F :

$$F = \frac{m_1^2}{m_2^2}, \quad (6.9)$$

де в чисельнику розташовують значення більшої дисперсії, а в знаменнику меншої.

Теоретичне значення статистики F_q вибирають із таблиць F -розподілу (Фішера-Снедекора) за рівнем значимості $q = p - 1$ та ступенями довільності $k_1 = n_1 - 1$ і $k_2 = n_2 - 1$.

Виміри будуть рівноточні, якщо $F \leq F_q$ (в цьому випадку приймається нульова гіпотеза H_0). В протилежному випадку приймають конкуруючу гіпотезу H_1 .

Приклад 2. Встановити рівноточність двох рядів вимірів із прикладу 1 з імовірністю $p=0,95$ за допомогою F -критерію.

1. Обчислюємо за формулою (6.9) статистику F :

$$F = \frac{m_2^2}{m_1^2} = \frac{0,0357}{0,0236} = 1,51.$$

2. Вибираємо теоретичну статистику F_q таблиць за рівнем значимості $q = 1 - p = 1 - 0,95 = 0,05$ та ступенями довільності $k_1 = n_1 - 1 = 13$ і $k_2 = n_2 - 1 = 11$:

$$F_q = 2,44.$$

Оскільки, $F \leq F_q$, то обидва ряди вимірюваних довжин ліній можна вважати рівноточними.

Завдання 1.

Отримано два статистичні ряди перевищень між двома реперами $(x_1)_i$ і $(x_2)_j$, $i=1, \dots, n_1$, $j=1, \dots, n_2$. Перевищення кожного ряду визначались різними нівелірами. Довжина першого ряду складається з n_1 перевищень, другого з n_2 перевищень. Встановити відсутність чи наявність систематичної похибки у визначенні перевищень двома нівелірами з імовірністю p .

Вихідні дані:

Варіант	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
n_1	11	12	13	13	14	15	14	13	12	15
n_2	14	13	12	13	11	13	14	15	15	14
p	0,95	0,90	0,95	0,90	0,95	0,90	0,95	0,90	0,95	0,90

Варіант	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
n_1	10	12	9	14	12	15	10	13	10	13
n_2	14	10	15	10	12	10	13	11	15	9
p	0,95	0,90	0,95	0,90	0,95	0,90	0,95	0,90	0,95	0,90

Ряди перевищень:

№ з/п	$(x_1)_i$ в мм	$(x_2)_j$ в мм
1	57,25	57,12
2	57,38	57,25
3	57,33	57,22

4	57,42	57,17
5	57,51	57,34
6	57,29	56,99
7	57,18	57,32
8	57,29	57,14
9	57,35	57,40
10	57,46	57,08
11	57,43	57,22
12	57,12	57,29
13	57,23	57,25
14	57,35	57,45
15	57,44	56,98

Завдання 2.

Встановити рівноточність двох рядів перевищень із завдання 1 з допомогою F-критерію. Використати вихідні дані із завдання 1.

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №5

ВИЗНАЧЕННЯ ЗАКОНУ РОЗПОДІЛУ НА ОСНОВІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДАНИХ

Вирівнювання статистичного ряду

Вирівнювання експериментального (статистичного, емпіричного) ряду полягає у підборі такої теоретичної плавної кривої розподілу $f(x)$, яка б найкращим чином описувала експериментальний розподіл.

Вид теоретичної функції розподілу вибирають із конкретних умов задачі. Цей вид може бути завчасно відомий або визначається по зовнішньому вигляду гістограми.

Нехай ми маємо вибірку з великої кількості експериментального матеріалу, яка представлена статистичним інтервальним рядом у табличному виді:

Інтервал l_i	$x_1; x_2$	$x_2; x_3$...	$x_i; x_{i+1}$...	$x_k; x_{k+1}$
m_j	m_1	m_2	...	m_j	...	m_k
Q_i	Q_1	Q_2	...	Q_i	...	Q_k

У першому ряду таблиці наведено інтервали випадкової величини l_i у другому - кількість значень випадкової величини m_j , що попадає у кожен з інтервалів.

Очевидно, що

$$\sum_{i=1}^k m_i = n, \quad (7.1)$$

де n – обсяг вибірки.

Графічно статистичний ряд задають у виді гістограми, де по осі абсцис відкладають інтервали l_i , а по осі ординат – частоти Q_k . Загальна площа гістограми дорівнює одиниці.

Порядок вирівнювання статистичного ряду, який представлений у таблиці такий.

1. Вирахування відносних частот появи випадкової події у кожному інтервалі l_i :

$$Q_i = \frac{m_i}{n} \quad (7.2)$$

При цьому очевидно, що

$$\sum_{i=1}^k Q_i = 1. \quad (7.3)$$

2. Будують гістограму у якій по осі абсцис відкладають інтервали l_i , а по осі ординат відносні частоти Q_i .

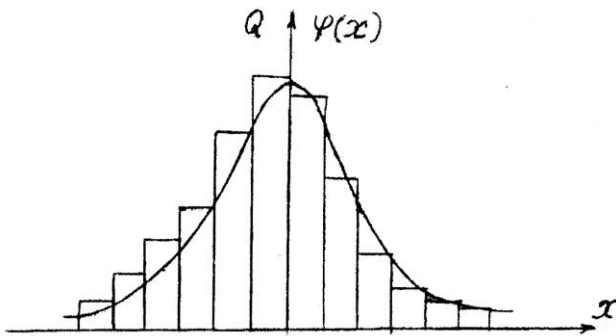

Рис.7.1 – Гістограма і вирівнююча її крива.

3. За видом гістограми підбирають такий теоретичний розподіл, який би найкращим чином відповідав емпіричному, який представлений гістограмою. На рис.7.1 показано гістограму, за видом якої можна сказати, що вона подібна до нормального закону розподілу.

4. Обчислюють числові характеристики нормального закону розподілу:

$$f(x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{(x-m_x)^2}{2\sigma^2}} \quad (7.4)$$

якими є середньоквадратичне відхилення (стандарт) σ і математичне сподівання m_x :

$$m_x^* = \sum_{i=1}^k \tilde{x}_i Q_i, \quad D_x^* = \sum_{i=1}^k (\tilde{x}_i - m_x^*)^2 Q_i, \quad \sigma_x^* = \sqrt{D_x^*}, \quad (7.5)$$

де \tilde{x}_i - середина кожного з інтервалів $x_i; x_{i+1}$.

5. Отримавши оцінки m_x^* і σ_x^* можна їх підставити у рівняння нормального розподілу (7.4) і для кожного з інтервалів k_i випадкової величини вирахувати значення функції розподілу $f(x)$. Але на практиці поступають таким чином.

Вводять нові величини t_i :

$$t_i = \frac{\tilde{x}_i - m_x^*}{\sigma_x^*}. \quad (7.6)$$

Тоді формула (7.4), за умови що в знаменнику $\sigma = 1$, прийме такий вид:

$$f(t) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{t^2}{2}}. \quad (7.7)$$

Функцію $f(t)$ знаходять з таблиць функції густини нормального розподілу за аргументом t для кожного інтервалу випадкової величини. Оскільки, табличні значення $f(t)$ отримані за умови, що $\sigma^* = 1$, то потрібно врахувати реальне вибіркоче значення σ_x^* , здійснивши перехід від уведеного змінної t_i до фактичного аргумента x_i :

$$f(x_i) = \frac{f(t_i)}{\sigma_x^*}. \quad (7.8)$$

При цьому має виконуватись рівність:

$$\sum_{i=1}^k f(x_i) = 1. \quad (7.9)$$

6. Наносять отримані значення $f(x_i)$ функції густини розподілу на графік гістограми та з'єднують точки плавною лінією (рис.7.1). Ця крива має бути симетричною відносно математичного сподівання і в основному зберігати особливості статистичного розподілу.

Дати відповідь на питання відповідності емпіричного розподілу нормальному теоретичному можна лише після застосування існуючих критеріїв згоди.

Критерії згоди теоретичного та статистичного розподілів.

Критерій Пірсона (χ^2).

Критерії згоди дозволяють перевірити правдоподібність гіпотези про те, що експериментальний розподіл відповідає теоретичному. Критеріїв згоди існує багато; одним із найнадійніших з них є критерій Пірсона (χ^2).

Критерієм Пірсона (χ^2) для перевірки гіпотези про те, що статистичний розподіл узгоджується з теоретичним є наступна величина:

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(m_i - np_i)^2}{np_i}, \quad (7.10)$$

де k – кількість інтервалів статистичного ряду, m_i ,- число значень випадкової величини, що потрапляє у кожен інтервал i , n – обсяг вибірки, p_i – теоретична ймовірність попадання випадкової величини в певний заданий інтервал i за умови, що випадкова величина розподілена за нормальним законом.

Теоретична ймовірність p_i потрапляння випадкової величини в інтервал (x_{i+1}, x_i) визначається за функцією Лапласа Φ_0 згідно відомої формули (3.17):

$$(x_i < p < x_{i+1}) = p_i = \Phi_0\left(\frac{x_{i+1} - m'_x}{\sigma'_x}\right) - \Phi_0\left(\frac{x_i - m'_x}{\sigma'_x}\right). \quad (7.11)$$

Критерій χ^2 вираховується на основі даних емпіричного розподілу. Далі, на основі відповідних таблиць розподілу χ^2 за кількістю ступенів довільності $r = k - 3$ і обчисленим за формулою (7.10) значенням статистики, що вираховується за формулою (7.10) знаходять ймовірність p .

Якщо $p < 0,1$, то гіпотеза про узгодженість статистичного та нормального теоретичного розподілів відхиляється.

Якщо $0,1 \leq p < 0,3$, то узгодженість статистичного та нормального теоретичного розподілів задовільна.

Якщо $0,3 \leq p < 0,5$, то узгодженість статистичного та нормального теоретичного розподілів визнають хорошою.

Якщо $p \geq 0,5$, то узгодженість статистичного та нормального теоретичного розподілів є дуже хорошою.

Приклад. Статистичний розподіл похибок вимірювань кутів триангуляції представлено у наведеній нижче таблиці. Весь діапазон похибок розділений на 8 інтервалів l_i і підраховано кількість похибок m_i , що припадає на кожний інтервал.

Інтервал l_i	-4;-3	-3;-2	-2;-1	-1; 0	0; 1	1; 2	2; 3	3; 4
m_i	7	34	90	157	126	83	37	7
Q_i	0,013	0,063	0,166	0,290	0,233	0,153	0,068	0,013

Потрібно перевірити чи відповідає представлений емпіричний ряд нормальному закону розподілу.

1. Обчислюють відносні частоти Q_i для кожного інтервалу згідно формули (7.2) і вносять їх у таблицю 7.1. Перевіряють правильність обчислень Q_i згідно співвідношення (7.3): $\sum_{i=1}^8 Q_i = 1$.

2. Будується гістограма.

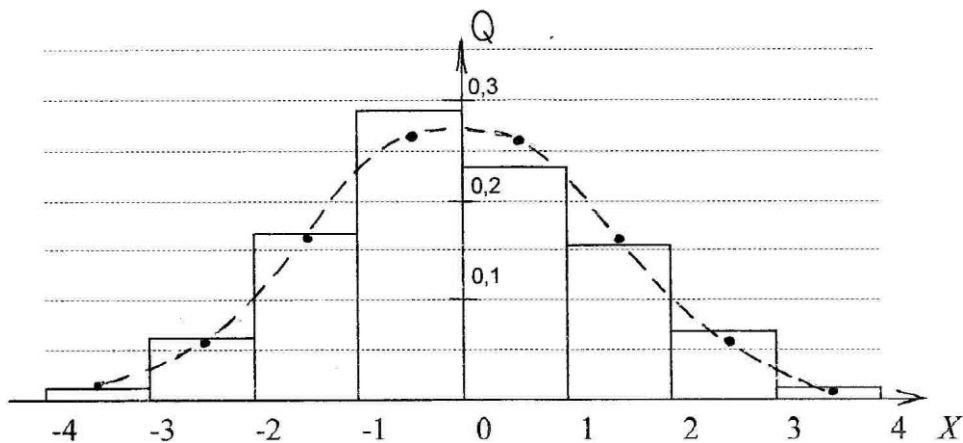

Рис.7.2 Гістограма статистичного розподілу і вирівнююча її крива.

3. Форма експериментального розподілу нагадує нормальний розподіл.

4. За формулами (7.5) обчислюють числові характеристики емпіричного розподілу .

Обчислення статистичного математичного сподівання.

\tilde{x}_i	-3,5	-2,5	-1,5	-0,5	0,5	1,5	2,5	3,5
Q_i	0,013	0,063	0,166	0,290	0,233	0,153	0,068	0,013
$\tilde{x}_i Q_i$	-0,0453	-0,1571	-0,2495	-0,1451	0,1165	0,2301	0,1710	0,0453

$$m'_x = -0,034.$$

Обчислення статистичної дисперсії і середнього квадратичного відхилення.

$\tilde{x}_i - m'_x$	-3,4658	-2,466	-1,466	-0,4658	0,5342	1,5342	2,534	3,5342
$(\tilde{x}_i - m'_x)^2$	12,012	6,0802	2,149	0,21697	0,28537	2,35376	6,422	12,491
Q_i	0,0129	0,0628	0,166	0,2902	0,2329	0,15342	0,068	0,0129
$(\tilde{x}_i - m'_x)^2 Q_i$	0,1554	0,3821	0,357	0,06297	0,06646	0,36111	0,439	0,1616

$$D'_x = 1,9896,$$

$$\sigma' = 1,41.$$

5. Обчислюють величини t_i для кожного з інтервалів експериментальних даних за формулою (7.6) і на їх основі вибирають значення функції густини нормального розподілу $f(t)$ з відповідних таблиць (додаток 1). Потім за формулою (7.8) переходять до функції густини нормального розподілу з реальним аргументом $f(x_i)$.

t_i	-2,46	-1,75	-1,04	-0,33	0,38	1,09	1,80	2,51
$f(t)$	0,01936	0,08628	0,2323	0,3778	0,37115	0,22025	0,07895	0,01709
$f(x)$	0,014	0,061	0,165	0,268	0,263	0,156	0,056	0,012

$$\text{Контроль: } \sum_{i=1}^8 f(x_i) = 1.$$

6. Наносять отримані значення густини розподілу $f(x_i)$ на графік гістограми та їх плавною лінією (рис.7.2). З графіка видно, що теоретична крива розподілу в основному зберігає особливості статистичного розподілу. Точніше на дане питання буде дано відповідь після використання критерію узгодження теоретичного та статистичного розподілів.

7. Для встановлення згоди експериментального розподілу і теоретичного (нормального) спочатку визначають теоретичну ймовірність потрапляння випадкової величини в кожен із інтервалів $(x_{i+1}; x_i)$ (7.11), де функцію Лапласа Φ_0 вибирають із таблиць додатку 2:

$$P(-4 < X < -3) = \Phi_0\left(\frac{-3+0,034}{1,41}\right) - \Phi_0\left(\frac{-4+0,034}{1,41}\right) = \Phi_0(-2,10) - \Phi_0(-2,81) =$$

$$= -0,4821 + 0,4975 = 0,015.$$

$$P(-3 < X < -2) = \Phi_0\left(\frac{-2+0,034}{1,41}\right) - \Phi_0\left(\frac{-3+0,034}{1,41}\right) = \Phi_0(-1,39) - \Phi_0(-2,10) =$$

$$= -0,4177 + 0,4821 = 0,0644.$$

.....

$$P(3 < X < 4) = \Phi_0\left(\frac{4+0,034}{1,41}\right) - \Phi_0\left(\frac{3+0,034}{1,41}\right) = \Phi_0(2,86) - \Phi_0(2,15) =$$

$$= 0,4979 - 0,4842 = 0,0137.$$

Далі за формулою (7.10) обчислюють критерій χ^2 статистичного розподілу.

x_i	-4; -3	-3; -2	-2; -1	-1; 0	0; 1	1; 2	2; 3	3; 4	Σ
m_i	7	34	90	157	126	83	37	7	
p_i	0,015	0,064	0,166	0,261	0,258	0,158	0,059	0,014	
np_i	8,12	34,62	89,81	141,20	139,58	85,48	31,92	7,57	
$(m_i - np_i)^2$	1,243	0,389	0,038	249,608	184,362	6,140	25,817	0,329	
$(m_i - np_i)^2 / np_i$	0,153	0,011	0,000	1,768	1,321	0,072	0,809	0,044	4,178

$$\text{Отже, } \chi^2 = \sum_{i=1}^8 \frac{(m_i - np_i)^2}{np_i} = 4,18.$$

За таблицями розподілу χ^2 (додаток 6) в залежності від кількості ступенів довільності r (в нашому випадку $r=k-3=5$, де k – кількість інтервалів випадкової величини) вибирають ймовірність, яка відповідає отриманому значенню χ^2 . Значенню $\chi^2=4,18$ при $r=5$ відповідає ймовірність $p=0,53$.

Оскільки отримана ймовірність $p > 0,5$, то можна стверджувати, що заданий статистичний розподіл похибок вимірювань кутів триангуляції дуже добре узгоджується з нормальним законом.

Завдання. Дано статистичний розподіл нев'язок трикутників триангуляційної мережі. Весь діапазон похибок розділений на 8 інтервалів l_i і підраховано кількість похибок m_i , що припадає на кожний інтервал.

1. Здійснити вирівнювання статистичного ряду кривою нормального закону розподілу.
2. Перевірити узгодження теоретичного і статистичного розподілів за допомогою критерію Пірсона (χ^2).

Вихідні дані.

№ варіанту	Інтервали							
	Статистичний розподіл нев'язок трикутників (кількість нев'язок)							
	-4;-3	-3;-2	-2;-1	-1;0	0;1	1;2	2;3	3;4
1	11	29	70	130	111	71	30	9
2	9	29	79	139	109	69	33	8
3	8	27	69	127	122	70	29	7
4	7	31	82	126	130	79	27	8
5	8	30	73	125	132	69	31	6
6	6	43	85	124	133	82	30	9
7	9	42	89	123	120	73	43	5
8	5	43	90	122	119	85	42	7
9	7	39	71	121	117	89	43	6
10	6	27	83	120	124	90	39	10
11	10	37	88	127	134	71	27	12
12	12	30	78	133	139	83	37	10
13	10	34	75	130	128	88	30	6
14	6	32	76	128	136	78	34	8
15	8	38	81	127	122	75	32	7
16	7	29	84	125	120	76	38	6
17	5	39	88	125	119	90	33	7
18	7	33	75	125	131	67	28	5
19	11	29	74	137	148	69	25	8
20	8	24	70	115	125	68	20	6

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №6

ВИЗНАЧЕННЯ КОЕФІЦІЄНТА КОРЕЛЯЦІЇ І РІВНЯННЯ РЕГРЕСІЇ НА ОСНОВІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДАНИХ

Визначення коефіцієнта кореляції та оцінка його надійності.

В геодезичній практиці деколи приходиться досліджувати залежність між отриманими результатами вимірів і деякими чинниками, які можуть бути основними джерелами похибок. При цьому існують дві форми зв'язку: функціональний і статистичний.

Функціональним зв'язком називають такий зв'язок, при якому кожному значенню змінної величини x відповідає певне значення величини y . Функціональний зв'язок між двома величинами виникає тоді, коли їх залежність задана формулою.

Статистичним зв'язком між двома змінними x та y називають такий зв'язок, при якому кожному значенню величини x відповідає розподіл значень величини y , який змінюється разом зі зміною x .

Розглянемо яким чином встановлюється лінійний зв'язок між двома статистичними рядами вимірювань.

Нехай є n паралельних спостережень величин x_i і y_i :

x_i	x_1	x_2	\dots	x_n
y_i	y_1	y_2	\dots	y_n

Потрібно встановити існування прямолінійного зв'язку між цими величинами x_i та y_i .

Як відомо (лабораторна робота №4), міру зв'язку між двома величинами характеризує **коефіцієнт кореляції**. Але наведені у теорії ймовірностей формули для його обчислення ((4.16), (4.15)) непридатні для практичного використання. Якщо математичні сподівання кожної величини замінити на їх середньовибіркові (середньоарифметичні) значення (при $n \rightarrow \infty$ середньоарифметичне значення збігається із математичним сподіванням), то формула для обчислення коефіцієнта кореляції, який характеризує тісноту прямолінійного зв'язку між двома величинами, буде мати такий вид:

$$r'_{x,y} = \frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})}{(n-1)s_x s_y}, \quad (8.1)$$

де \bar{x}, \bar{y} - середні вибіркові значення кожної з величин; s_x, s_y - вибіркові середньоквадратичні відхилення кожного з рядів x_i та y_i , n - об'єм вибірки.

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}, \quad \bar{y} = \frac{\sum_{i=1}^n y_i}{n}, \quad (8.2)$$

$$s_x = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}, \quad s_y = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (y_i - \bar{y})^2}{n-1}}. \quad (8.3)$$

Після отримання коефіцієнта кореляції $r'_{x,y} = r'$ потрібно оцінити його надійність. При невеликій кількості вимірів ($n < 50$) використовують критерій Фішера z . За таблицею значень функції Фішера $z = \frac{1}{2} \ln \frac{1+r}{1-r}$ (додаток 7), яка розподілена за нормальним законом, знаходять значення функції z_0 , яке відповідає обчисленому емпіричному значенню коефіцієнта кореляції r' .

Будують довірчий інтервал для функції z , який має такий вид:

$$z_0 - \frac{t}{\sqrt{n-3}} \leq z \leq z_0 + \frac{t}{\sqrt{n-3}}, \quad (8.4)$$

де z_0 - вибране значення функції Фішера, t - параметр нормального розподілу, який вибирається із таблиць функції Лапласа (додаток 2) за аргументом $\frac{p}{2}$, де p - задана довірча ймовірність.

Далі за таблицею функції Фішера знаходять коефіцієнти кореляції, які відповідають крайнім значенням функції z рівняння (8.4) r_1 і r_2 . Таким чином отримують довірчий інтервал для обчисленого статистичного значення коефіцієнта кореляції:

$$r_1 \leq r \leq r_2. \quad (8.5)$$

Якщо

$$r_2 - r_1 < r', \quad (8.6)$$

то з довірчою ймовірністю p можна стверджувати про наявність прямолінійного зв'язку між величинами x_i та y_i . Якщо нерівність (8.6) не виконується, то кореляційний зв'язок між досліджуваними величинами з ймовірністю p вважається відсутнім.

Для встановлення надійного лінійного кореляційного зв'язку об'єм вибірки має бути не менше ніж 20 значень.

Якщо кількість вимірів $n \geq 50$, то для оцінки надійності коефіцієнта кореляції використовують значно простіший спосіб, запропонований В.Романовським. Обчислюють середньоквадратичне відхилення знайденого коефіцієнта кореляції r :

$$\sigma_r \approx \frac{1-r^2}{\sqrt{n}}. \quad (8.7)$$

Якщо

$$|r| \geq 3\sigma_r, \quad (8.8)$$

то прямолінійний кореляційний зв'язок вважається встановленим.

Рівняння регресії

Рівняння регресії характеризує форму прямолінійного зв'язку між величинами x_i та y_i і має такий вид:

$$y = \bar{y} + \rho_{y,x}(x_i - \bar{x}), \quad (8.9)$$

де $\rho_{y,x}$ - коефіцієнт регресії y на x , який вираховується наступним чином:

$$\rho_{y,x} = r_{x,y} \frac{s_y}{s_x}. \quad (8.10)$$

Для практичного використання рівняння регресії часто приводять до виду рівняння прямої лінії:

$$y_i = \rho_{y,x}x_i + (\bar{y} - \rho_{y,x}\bar{x}). \quad (8.11)$$

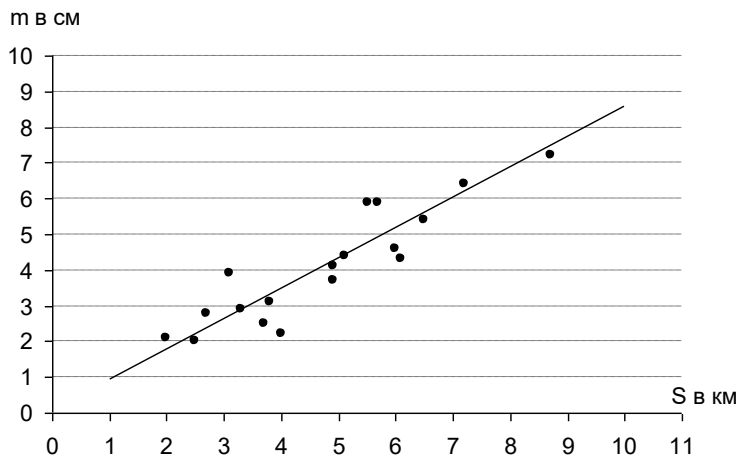
Рівняння регресії - це рівняння прямої лінії, яке описує лінійну залежність між величинами x_i та y_i . Рівняння регресії обов'язково проходить

через точку з координатами (\bar{x}, \bar{y}) . Рівняння регресії може бути як x на y так і y на x .

Приклад. Обчислити коефіцієнт кореляції між вимірними світловіддалеміром довжинами ліній S та їх похибками m (графи 2 і 3 таблиці) та здійснити оцінку його надійності з імовірністю $p=0,90$; скласти рівняння регресії m на S .

№ з/п	Результати вимірів		Обчислення				
	$x_i=S_i$ в км	$y_i=m_i$ в см	$S_i - \bar{S}$	$m_i - \bar{m}$	$(S_i - \bar{S})^2$	$(m_i - \bar{m})^2$	$(S_i - \bar{S})(m_i - \bar{m})$
1	2	3	4	5	6	7	8
1	4,9	4,1	-0,04	-0,20	0,0012	0,0380	0,0068
2	3,1	3,9	-1,84	-0,40	3,3672	0,1560	0,7248
3	3,7	2,5	-1,24	-1,80	1,5252	3,2220	2,2168
4	5,7	5,9	0,77	1,61	0,5852	2,5760	1,2278
5	8,7	7,2	3,77	2,91	14,1752	8,4390	10,9373
6	3,8	3,1	-1,14	-1,20	1,2882	1,4280	1,3563
7	6,0	4,6	1,07	0,31	1,1342	0,0930	0,3248
8	3,3	2,9	-1,64	-1,40	2,6732	1,9460	2,2808
9	5,1	4,4	0,16	0,11	0,0272	0,0110	0,0173
10	6,1	4,3	1,17	0,00	1,3572	0,0000	0,0058
11	2,7	2,8	-2,24	-1,50	4,9952	2,2350	3,3413
12	2,5	2,0	-2,44	-2,30	5,9292	5,2670	5,5883
13	7,2	6,4	2,27	2,11	5,1302	4,4310	4,7678
14	6,5	5,4	1,57	1,11	2,4492	1,2210	1,7293
15	4,0	2,2	-0,94	-2,10	0,8742	4,3890	1,9588
16	2,0	2,1	-2,94	-2,20	8,6142	4,8180	6,4423
17	4,9	3,7	-0,04	-0,60	0,0012	0,3540	0,0208
18	5,5	5,9	0,57	1,61	0,3192	2,5760	0,9068
Σ	85,7	73,4	0,02	-0,04	53,9028	42,3512	43,1744

1. Зображують на графіку результати спостережень, щоб пересвідчитись у тому, що існує прямолінійна залежність між величинами S та m .

Розташування точок на графіку підтверджує наявність кореляції між вимірними довжинами ліній та їх похибками. Зі збільшенням довжин ліній похибки збільшуються.

2. За формулами (8.2), (8.3) і (8.4) обчислюємо середньовибіркові значення величин S і m , їх середньоквадратичні відхилення та емпіричний коефіцієнт кореляції:

$$\bar{S} = \frac{85,7}{18} = 4,76 \text{ км}, \quad \bar{m} = \frac{73,4}{18} = 4,08 \text{ см},$$

$$s_S = \sqrt{\frac{53,9028}{17}} = 1,78, \quad s_m = \sqrt{\frac{42,3512}{17}} = 1,59,$$

$$r = \frac{43,1744}{17 \cdot 1,78 \cdot 1,59} = 0,90.$$

3. Оцінюють надійність отриманого коефіцієнта кореляції з допомогою критерію Фішера (додаток 7). Отриманому коефіцієнту кореляції відповідає значення функції Фішера $z_0 = 1,472$.

З таблиці функції Лапласа (додаток 2) за аргументом $\frac{p}{2} = 0,45$ знаходять параметр нормального розподілу $t = 1,645$.

Будують за формулою (8.4) довірчий інтервал для функції z :

$$1,047 \leq z \leq 1,897.$$

За таблицею функції Фішера знаходимо довірчий інтервал для статистичного значення коефіцієнта кореляції (8.5):

$$0,78 \leq r \leq 0,96.$$

Оскільки нерівність (8.6) виконується ($0,96 - 0,78 < 0,90$), то із заданою ймовірністю $p = 0,90$ можна стверджувати, що між довжинами ліній, які виміряні світловіддалеміром, та їх похибками існує прямолінійний кореляційний зв'язок.

4. Складають рівняння регресії m на S :

$$m = \rho_{m,S} S + (\bar{m} - \rho_{m,S} \bar{S}),$$

де

$$\rho_{m,S} = r \frac{s_m}{s_S} = 0,90 \frac{1,59}{1,78} = 0,80,$$

Рівняння регресії m на S у числовому виді:

$$m = 0,80S + 0,27.$$

Рівняння регресії дозволяє прогнозувати похибку вимірювання лінії від її довжини.

Рівняння регресії S на m не має змісту; оскільки за похибками не визначають довжини ліній.

5. Наносять отримане рівняння регресії на графік залежності похибок лінії від їх довжини.

Завдання.

Світловіддалеміром виконані вимірювання 20-ти довжин ліній S та визначені їх похибки m .

1. Представити графічно залежність між величинами S та m .
2. Обчислити коефіцієнт кореляції між величинами S та m та встановити наявність прямолінійного кореляційного зв'язку з імовірністю p .
3. Скласти рівняння регресії m на S і показати його на графіку.

Вихідні дані.

№ за пор.	Варіант															
	1		2		3		4		5		6		7		8	
	S	m	S	m	S	m	S	M	S	m	S	m	S	m	S	m
1	5,5	6,3	5,2	4,8	4,3	3,8	5,0	5,9	7,0	5,5	4,7	5,6	6,0	7,5	7,2	6,4
2	6,8	5,9	8,7	6,9	2,5	2,8	2,5	2,8	4,9	4,4	5,7	5,5	5,5	4,3	6,5	5,4
3	2,7	1,5	4,7	4,5	4,9	3,7	4,9	3,7	5,0	4,3	3,9	3,1	7,8	8,5	4,3	3,8
4	7,7	6,1	5,7	5,5	5,7	5,4	5,7	5,4	3,9	2,8	5,5	6,7	5,2	5,0	2,5	2,8
5	8,7	7,2	3,7	2,4	6,3	5,5	6,3	5,5	2,5	2,0	3,9	3,5	4,9	3,7	2,5	2,8
6	3,8	3,1	5,5	4,7	3,6	3,3	3,6	3,3	6,8	5,9	2,1	3,5	1,9	2,7	4,7	5,0
7	6,0	4,6	3,9	3,5	8,8	8,0	2,5	2,8	2,7	2,5	7,2	6,5	7,2	6,4	5,7	5,5
8	2,1	1,4	7,2	6,5	7,2	7,4	4,9	3,7	7,7	7,5	4,9	4,4	6,5	5,4	3,7	3,1
9	5,1	4,4	4,9	4,4	2,2	2,5	5,7	5,4	8,7	7,2	5,0	4,3	4,3	3,8	5,5	4,7
10	6,1	4,3	5,0	4,3	1,7	2,5	6,3	6,9	3,8	3,1	3,9	2,8	2,5	2,8	3,9	3,5
11	4,7	5,8	3,9	2,8	4,3	4,8	4,7	5,0	4,7	5,0	2,5	2,8	2,5	2,8	5,0	4,3
12	1,9	2,0	2,5	2,8	5,5	5,3	5,7	5,5	5,7	5,5	4,9	3,7	4,9	3,7	3,9	2,8
13	7,2	6,4	6,7	7,5	6,9	7,2	3,7	3,1	3,7	3,1	5,7	5,4	5,7	4,4	2,5	2,0
14	6,5	5,4	5,5	4,3	5,2	4,8	5,5	4,7	5,5	4,7	6,3	5,5	6,3	5,5	6,8	5,9
15	4,3	3,8	7,8	8,5	8,7	7,9	3,9	3,5	3,9	3,5	3,6	3,3	3,6	3,3	2,7	2,5
16	2,5	2,8	5,2	5,0	4,7	5,0	2,5	2,8	2,2	2,6	8,7	7,2	2,5	2,8	4,7	5,6
17	4,9	3,7	4,9	3,7	5,7	4,5	4,9	3,7	5,2	3,7	3,8	3,1	4,9	3,7	5,7	5,5
18	5,7	5,4	3,1	3,4	3,7	3,1	5,7	5,4	5,3	6,8	6,5	4,6	5,7	5,4	3,9	3,1
19	6,3	5,5	3,7	2,5	5,5	4,7	6,3	5,5	1,8	3,5	1,7	2,2	6,3	4,5	5,5	6,7
20	3,2	4,4	5,7	6,4	3,9	3,5	3,6	3,3	3,6	4,3	5,4	4,4	3,6	3,3	3,9	3,5
p	0,90		0,91		0,92		0,93		0,94		0,95		0,96		0,97	

№ за пор.	Варіант															
	9		10		11		12		13		14		15		16	
	S	m	S	m	S	m	S	M	S	m	S	M	S	m	S	m
1	2,5	2,8	3,9	5,5	5,0	4,3	3,9	4,8	2,5	2,8	5,7	4,4	4,9	3,7	2,5	2,8
2	6,7	7,5	2,5	2,8	3,9	2,8	2,5	2,8	4,3	5,0	6,3	5,5	5,7	4,4	4,9	3,7
3	5,5	4,3	4,9	3,2	2,5	2,0	4,9	3,7	5,5	6,7	3,6	3,3	6,3	5,5	5,7	4,4
4	7,8	8,5	5,7	6,4	6,8	5,9	5,7	5,4	3,7	3,1	2,5	2,8	3,6	3,3	6,3	5,5
5	5,2	5,0	6,3	5,5	2,7	2,5	6,3	5,5	5,5	4,7	4,9	3,7	2,5	2,8	3,6	3,3
6	3,9	3,5	2,7	1,5	5,7	5,4	3,9	2,7	4,8	4,3	5,7	5,4	6,3	5,5	4,9	3,7
7	2,5	2,8	4,7	5,6	4,7	5,6	5,5	6,7	7,8	8,5	6,3	5,5	3,6	3,3	5,7	4,4
8	4,9	3,7	5,7	5,5	5,7	5,5	3,9	2,8	6,8	5,0	6,3	5,5	8,7	7,2	6,3	5,5
9	5,7	5,4	3,9	2,7	3,9	3,1	2,5	2,8	2,7	2,5	3,6	3,3	3,8	3,1	6,7	7,5
10	6,3	5,5	5,5	6,7	5,5	6,7	6,7	7,5	6,7	8,5	2,5	2,8	6,5	4,6	5,5	4,3
11	6,3	5,5	3,9	2,8	2,5	2,8	3,9	2,5	6,8	5,9	8,5	7,5	5,7	5,5	3,9	3,1
12	3,6	3,3	2,5	2,8	4,9	3,7	2,5	2,8	2,9	2,5	8,8	6,8	3,7	2,4	5,5	6,7

13	2,5	2,8	6,7	7,5	5,7	5,4	4,9	3,7	8,5	7,5	4,0	3,1	5,5	4,7	2,5	2,8
14	4,9	3,7	5,5	4,3	6,3	5,5	5,7	4,4	8,8	6,8	6,8	5,9	3,9	3,5	4,9	3,7
15	5,7	5,4	7,8	8,5	3,6	3,3	6,3	5,5	4,0	3,1	2,2	3,5	7,0	8,0	5,7	5,4
16	4,7	5,6	6,8	5,0	6,8	5,9	6,7	7,5	6,8	5,9	2,5	2,8	1,9	2,0	3,2	4,7
17	5,7	5,5	2,7	2,5	2,7	2,5	5,5	4,3	2,2	3,5	6,7	7,5	7,2	6,4	3,9	4,7
18	3,9	3,1	7,7	8,5	7,7	7,5	7,8	8,9	4,7	5,6	3,9	2,5	6,5	5,4	7,0	8,0
19	5,5	6,7	8,7	7,2	8,7	7,2	6,8	5,0	5,7	7,1	2,5	2,8	4,3	3,8	1,8	2,0
20	3,9	3,5	3,8	3,1	3,8	3,1	2,7	2,5	4,2	3,1	4,9	3,7	2,5	2,8	7,2	6,4
<i>p</i>	0,98		0,99		0,90		0,91		0,92		0,93		0,94		0,95	

№ за пор.	Варіант							
	17		18		129		20	
	<i>S</i>	<i>m</i>	<i>S</i>	<i>M</i>	<i>S</i>	<i>m</i>	<i>S</i>	<i>M</i>
1	5,5	6,3	5,2	4,8	4,3	3,8	5,0	5,9
2	6,8	5,9	8,7	6,9	2,5	2,8	2,5	2,8
3	2,7	1,5	4,7	4,5	4,9	3,7	4,9	3,7
4	7,7	6,1	5,7	5,5	5,7	5,4	5,7	5,4
5	8,7	7,2	3,7	2,4	6,3	5,5	6,3	5,5
6	3,8	3,1	5,5	4,7	3,6	3,3	3,6	3,3
7	6,0	4,6	3,9	3,5	8,8	8,0	2,5	2,8
8	2,1	1,4	7,2	6,5	7,2	7,4	4,9	3,7
9	5,1	4,4	4,9	4,4	2,2	2,5	5,7	5,4
10	6,1	4,3	5,0	4,3	1,7	2,5	6,3	6,9
11	4,7	5,8	3,9	2,8	4,3	4,8	4,7	5,0
12	1,9	2,0	2,5	2,8	5,5	5,3	5,7	5,5
13	7,2	6,4	6,7	7,5	6,9	7,2	3,7	3,1
14	6,5	5,4	5,5	4,3	5,2	4,8	5,5	4,7
15	4,3	3,8	7,8	8,5	8,7	7,9	3,9	3,5
16	2,5	2,8	5,2	5,0	4,7	5,0	2,5	2,8
17	4,9	3,7	4,9	3,7	5,7	4,5	4,9	3,7
18	5,7	5,4	3,1	3,4	3,7	3,1	5,7	5,4
19	6,3	5,5	3,7	2,5	5,5	4,7	6,3	5,5
20	3,2	4,4	5,7	6,4	3,9	3,5	3,6	3,3
<i>p</i>	0,96		0,97		0,98		0,99	

ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ПОХИБОК

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №7

ОЦІНКА ТОЧНОСТІ ФУНКЦІЇ НЕЗАЛЕЖНО ВИМІРЯНИХ АРГУМЕНТІВ.

Часто трапляються випадки, коли шукана величина не може бути виміряна безпосередньо і її доводиться визначати посередньо – шляхом обчислень як функцію безпосередньо виміряних аргументів. Оскільки, кожен вимір супроводжується неминучими похибками, то і значення функції виміряних величин буде отримано з деякою похибкою.

Нехай дано функцію $F = f(x, y, \dots, z)$, де аргументи функції є відомі із середніми квадратичними похибками (СКП) m_x, m_y, \dots, m_z . Якщо величини x, y, \dots, z незалежні, то СКП функції F знаходиться за формулою:

$$m_F = \pm \sqrt{\left(\frac{\partial f}{\partial x}\right)_0^2 m_x^2 + \left(\frac{\partial f}{\partial y}\right)_0^2 m_y^2 + \dots + \left(\frac{\partial f}{\partial z}\right)_0^2 m_z^2}, \quad (9.1)$$

де $\left(\frac{\partial f}{\partial x}\right)_0, \left(\frac{\partial f}{\partial y}\right)_0, \dots, \left(\frac{\partial f}{\partial z}\right)_0$ - часткові похідні функції f за аргументами x, y, \dots, z .

Застосуємо загальну формулу (9.1) для найпростіших функцій, які часто зустрічаються в геодезії.

1. Якщо між невідомою величиною f та виміряною величиною x із СКП m_x існує лінійна залежність $f = kx$, де k - постійна величина, то СКП функції m_f обчислюється за формулою:

$$m_f = \pm km_x \quad (9.1)$$

Приклад 1. Лінія довжиною $S=225,00\text{м}$ виміряна 50-ти метровою сталевією стрічкою із СКП одного укладення $m_l=2\text{см}$. Знайти СКП виміряної довжини лінії m_s .

Для вимірювання довжини лінії потрібно 4,5 укладень стрічки ($k=4,5$).

$$m_s = \pm km_l = \pm 4,5 \cdot 2\text{см} = \pm 9\text{см}.$$

2. Якщо дано функцію $f = x \pm y$, то

$$m_f = \pm \sqrt{m_x^2 + m_y^2} \quad (9.2)$$

Приклад 2. СКП одного відліку по нівелірній рейці $m_a=1\text{мм}$. Знайти СКП одного перевищення m_h .

Перевищення між двома точками знаходять як різницю відліків по задній a та передній b рейкам: $h = a - b$.

$$m_h = \pm \sqrt{m_a^2 + m_b^2} = \pm m_a \sqrt{2} = \pm 1,4\text{мм}, \quad \text{оскільки при нівелюванні } m_a = m_b.$$

3. Якщо дано лінійну функцію $f = a_1x_1 \pm a_2x_2 \pm \dots \pm a_nx_n$, то

$$m_f = \pm \sqrt{a_1^2 m_1^2 + a_2^2 m_2^2 + \dots + a_n^2 m_n^2} \quad (9.3)$$

Якщо при цьому аргументи є рівноточні, тобто $m_1 = m_2 = \dots = m_n = m$, то формула (3.11) прийме вид:

$$m_f = \pm m \sqrt{a_1^2 + a_2^2 + \dots + a_n^2} = \pm m \sqrt{[a]} \quad (9.4)$$

Приклад 3. В трикутнику точність вимірювання одного кута $m_\alpha = 1''{,}5$, а двох інших - $m_\beta = 2''{,}0$. Знайти СКП суми кутів трикутника m_Σ .

$$m_{\Sigma} = \pm \sqrt{m_{\alpha}^2 + 2^2 m_{\beta}^2} = \pm \sqrt{1,5^2 + 4 \cdot 2,0^2} = \pm 4,3''.$$

4. Якщо функція f є середнім арифметичним з аргументів x_1, x_2, \dots, x_n , тобто $f = \frac{x_1 + x_2 + \dots + x_n}{n} = \frac{x_1}{n} + \frac{x_2}{n} + \dots + \frac{x_n}{n}$, то СКП середнього з n вимірів дорівнює:

$$m_f = \pm \frac{1}{n} \sqrt{m_1^2 + m_2^2 + \dots + m_n^2}. \quad (9.5)$$

Якщо виміри рівноточні, тобто $m_1 = m_2 = \dots = m_n = m$, то отримують дуже важливу в теорії похибок формулу для визначення СКП середнього арифметичного з ряду рівноточних вимірів однієї величини:

$$m_f = M = \frac{m}{\sqrt{n}} \quad (9.6)$$

Приклад 4. На пункті триангуляції здійснено 12 прийомів вимірювання горизонтального кута між суміжними пунктами з точністю $m_{\alpha} = 1'',0$. Знайти СКП середнього значення кута.

$$M = \pm \frac{m_{\alpha}}{\sqrt{n}} = \pm \frac{1,0}{\sqrt{12}} = \pm 0,29''.$$

Приклад 5. Виміряно похилу лінію довжиною $S = 4365,12\text{ м}$ і кут її нахилу $\nu = 2^{\circ}30,5'$ із СКП відповідно $m_s = 0,12\text{ м}$ і $m_{\nu} = 1,5'$. Обчислити горизонтальне прокладення лінії D і його похибку m_D .

Горизонтальне прокладення лінії обчислюють за формулою:

$$D = S \cdot \cos \nu = 4365,12 \cdot \cos 2^{\circ}30,5' = 4360,94\text{ м}.$$

Для знаходження СКП вирахованого D використовуємо формулу (9.1):

$$m_D^2 = \left(\frac{\partial D}{\partial S} \right)^2 m_s^2 + \left(\frac{\partial D}{\partial \nu} \right)^2 \frac{m_{\nu}^2}{\rho'^2}. \quad (9.7)$$

У випадку, якщо у виразі зустрічається комбінація лінійних і кутових вимірів необхідно кутові подати у радіанах. Для цього потрібно величину у кутовій мірі розділити на число одиниць кутової міри в одному радіані. При цьому їхні степені мають збігатись. Саме тому, у другому доданку формули (9.7) похибка кута m_{ν} , яка виражена у мінутах розділена на ρ' - число радіан в $1'$ ($\rho' \approx 3438'$).

Знаходимо часткові похідні:

$$\frac{\partial D}{\partial S} = \cos \nu, \quad \frac{\partial D}{\partial \nu} = -S \sin \nu \quad (9.8)$$

З урахуванням (9.8) формула (9.7) прийме остаточний загальний вид:

$$m_D^2 = \cos^2 \nu \cdot m_s^2 + S^2 \sin^2 \nu \cdot \frac{m_{\nu}^2}{\rho'^2}. \quad (9.9)$$

Підставимо числові значення у формулу (9.9):

$$m_D^2 = \cos^2(2^\circ 30,5') \cdot 0,12^2 + 4365,12^2 \cdot \sin^2(2^\circ 30,5') \cdot \frac{1,5^2}{3438^2} = 0,01437 + 0,00695 = 0,02132 \text{ м}^2.$$

$$m_D = \pm 0,15 \text{ м}.$$

Остаточний результат:

$$D \pm m_D = 4360,94 \pm 0,15 \text{ м}.$$

Приклад 6.

Знайти вираз для знаходження СКП функції $y = 5x^2h^3 + \frac{7 \cdot \ln z}{t}$, якщо відомі похибки аргументів.

Згідно формули (9.1) :

$$m_y^2 = \left(\frac{\partial y}{\partial x}\right)^2 m_x^2 + \left(\frac{\partial y}{\partial h}\right)^2 m_h^2 + \left(\frac{\partial y}{\partial z}\right)^2 m_z^2 + \left(\frac{\partial y}{\partial t}\right)^2 m_t^2.$$

Часткові похідні по кожному аргументу:

$$\frac{\partial y}{\partial x} = 10xh^3; \quad \frac{\partial y}{\partial h} = 15x^2h^2; \quad \frac{\partial y}{\partial z} = \frac{7}{zt}; \quad \frac{\partial y}{\partial t} = -\frac{7 \ln z}{t^2}.$$

Остаточний вираз для оцінки точності функції у:

$$m_y = \pm \sqrt{100x^2h^6m_x^2 + 225x^4h^4m_h^2 + \frac{49}{z^2t^2}m_z^2 + \frac{49(\ln z)^2}{t^4}m_t^2}.$$

Завдання 1. В трикутнику виміряно два кути β_1 і β_2 із середніми квадратичними похибками відповідно m_{β_1} і m_{β_2} . Знайти СКП кута β_3 m_{β_3} .

Завдання 2. Знайти прирости координат Δx і Δy між двома точками, а також їх СКП $m_{\Delta x}$ і $m_{\Delta y}$, якщо відома відстань S , дирекційний кут α та похибки їх визначення m_s і m_α .

Завдання 3. Визначити перевищення h і його СКП m_h , якщо відомі горизонтальна відстань S , кут нахилу ν та їх похибки m_s і m_ν .

Завдання 4 і 5. Знайти вирази для знаходження СКП функцій, якщо відомі похибки аргументів.

Вихідні дані.

Завдання 1.

Варіанти	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
m_{β_1} в сек.дуги	2	3	4	5	1	4	3	2	7	5
m_{β_2} в сек.дуги	3	5	10	2	6	1	7	8	5	3
Варіанти	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
m_{β_1} в сек.дуги	8	4	6	10	4	3	5	3	3	4
m_{β_2} в сек.дуги	6	5	3	8	8	7	6	7	8	3

Завдання 2.

Варіанти	1	2	3	4	5	6	7
S в м	395,50	420,15	357,07	560,22	278,74	519,75	330,46
α	15° 27',5	47° 48',3	65° 53',2	20° 45',1	88° 00',7	79° 47',5	54° 33',0
m_s в м	0,15	0,24	0,33	0,30	0,22	0,14	0,18
m_α в мінугах	2,2	2,5	1,5	2,0	2,5	3,1	2,8
Варіанти	8	9	10	11	12	13	14
S в м	251,75	369,30	378,31	483,54	371,67	284,43	351,17
α	65° 46',5	72° 07',2	80° 30',7	63° 17',3	55° 27',5	58° 19',8	72° 07',2
m_s в м	0,24	0,16	0,19	0,20	0,33	0,24	0,22
m_α в мінугах	4,5	4,0	3,5	3,0	2,5	2,0	2,7
Варіанти	15	16	17	18	19	20	
S в м	378,87	276,50	417,68	390,32	408,55	260,01	
α в градусах	52° 42',3	48° 47',2	44° 05',7	53° 37',8	61° 07',2	50° 00',8	
m_s в м	0,20	0,17	0,23	0,27	0,30	0,12	
m_α в мінугах	3,3	3,2	3,4	2,2	2,4	1,8	

Завдання 3.

Варіанти	1	2	3	4	5	6	7
S в м	55,51	60,14	57,08	45,28	38,79	59,70	60,31
ν	0° 42',9	1° 12',5	1° 40',3	0° 55',4	2° 02',6	1° 30',0	0° 58',8
m_s в м	0,15	0,24	0,32	0,34	0,27	0,18	0,13
m_ν в мінугах	0,5	0,4	0,3	0,2	0,5	0,4	0,3
Варіанти	8	9	10	11	12	13	14
S в м	51,70	69,37	38,32	43,53	61,65	44,47	50,00
ν	1° 20',3	1° 31',9	0° 53',7	1° 19',8	1° 25',5	0° 48',0	0° 31',3
m_s в м	0,22	0,12	0,14	0,25	0,30	0,23	0,14
m_ν в мінугах	0,2	0,4	0,6	0,5	0,3	0,2	0,4
Варіанти	15	16	17	18	19	20	
S в м	45,65	57,07	63,77	35,67	63,09	54,05	
ν	1° 00',6	0° 45',3	0° 54',5	1° 10',7	1° 21',8	0° 33',3	
m_s в м	0,24	0,21	0,25	0,19	0,15	0,32	
m_ν в мінугах	0,5	0,4	0,3	0,2	0,4	0,5	

Завдання 4 і 5.

Вар.	Завдання 4	Завдання 5	Вар.	Завдання 4	Завдання 5
1	$y = 2x - \frac{3}{2}h + 8z$	$f = \sin x \cdot ctg y$	11	$y = 4x^4 - 2hz$	$f = 5 \sin x + e^y$
2	$y = \frac{xh}{zt}$	$f = \sin x \cdot tg y$	12	$y = \frac{2}{5}x^2 + h + \frac{1}{2}z^3$	$f = \frac{7}{x} - 3 \ln y$
3	$y = \frac{2x^2h}{3z}$	$f = 2ctg x \cdot e^y$	13	$y = 2x^2 + \frac{4}{5}h^3 - 4z^3$	$f = \sin x \sin y$
4	$y = 3x^2 - h + \frac{3}{4}z^3$	$f = 3 \ln x \cdot tg y$	14	$y = \frac{3x^2h}{4z}$	$f = \frac{2}{3}x^2 - ctg y$

5	$y = \frac{x^2 h^2}{4z}$	$f = \frac{4}{3}e^x + \frac{5}{y}$	15	$y = \frac{3}{7}x^2 h^3 z^4$	$f = 3x^5 - \frac{2}{3} \ln y$
6	$y = \frac{3}{5}x^2 - h^3 + 2z$	$f = -ctg x \cdot \ln y$	16	$y = \frac{1}{2}x^5 h^2 + \frac{2}{3}z^3$	$f = tg x + 3 \sin y$
7	$y = 2xh - \frac{4}{5}z^2$	$f = -5e^x \cdot \ln y$	17	$y = 3x^3 + 3h^3 + \frac{z}{t}$	$f = -\frac{2}{3}x - 2tg y$
8	$y = xhz + \frac{3}{2}t^2$	$f = \frac{3}{8} \ln x + \sin y$	18	$y = \frac{5}{x} - \frac{2}{3h} + \frac{z^2}{8t}$	$f = 2x^3 + 3e^y$
9	$y = \frac{1}{2}x^2 - 5hz$	$f = 7tg x + \frac{3}{2}e^y \cdot \ln z$	19	$y = 3x^3 + \frac{3hz^2}{t}$	$f = -5e^x 3 \cos y$
10	$y = \frac{2xh}{5zt}$	$f = \frac{4}{7}x^3 + ctg y$	20	$y = 4xh^2 + \frac{2}{z}$	$f = 7 \ln x - \frac{2}{y}$

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №8

МАТЕМАТИЧНЕ ОПРАЦЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ РІВНОТОЧНИХ ВИМІРЮВАНЬ

Виміри, які виконані за однакових умов: інструментами однакової точності, одним і тим же методом, спостерігачами однакової кваліфікації, за приблизно однакових зовнішніх умов тощо називаються *рівноточними*. При рівноточних вимірах СКП одного виміру є однаковою. При опрацюванні ряду рівноточних вимірів однієї величини необхідно:

- визначити надійне (найімовірніше) значення вимірної величини;
- обчислити СКП одного виміру, яка характеризує точність вимірів за даних умов;
- визначити СКП надійного (середньоарифметичного) значення з ряду вимірних величин.

Порядок опрацювання ряду рівноточних вимірів однієї величини l_1, l_2, \dots, l_n , якщо її істинне значення є невідоме наступний.

1. Визначення надійного значення вимірної величини L_0 , яким буде середнє арифметичне з усіх n значень ряду:

$$L_0 = \frac{[l]}{n} \quad (10.1)$$

при великій кількості вимірів, надійне значення вимірної величини зручно знаходити за формулою:

$$L_0 = l_0 + \frac{[\varepsilon]}{n}, \quad (10.2)$$

де l_0 - наближення значення вимірної величини (часто за l_0 приймають найменше значення з досліджуваного ряду спостережень);

ε_i - відхилення вимірних величин від наближеного:

$$\varepsilon_i = l_i - l_0. \quad (10.3)$$

2. Обчислення СКП одного виміру за формулою Бесселя:

$$m = \pm \sqrt{\frac{[\delta^2]}{n-1}}, \quad (10.4)$$

де δ - надійні похибки вимірів, які знаходять як різниці між вимірними величинами і їх надійним значенням:

$$\delta_i = l_i - L_0. \quad (10.5)$$

Контроль визначення середньоквадратичної похибки здійснюють за формулою Петерса:

$$m \approx \pm \frac{1,25}{n-0,5} [|\delta|]. \quad (10.6)$$

Для контролю обчислень використовують такі співвідношення:

$$[\delta] = 0, \quad (10.7)$$

$$[\delta^2] = [\delta \cdot \varepsilon], \quad (10.8)$$

$$[\delta^2] = [\varepsilon^2] - \frac{[\varepsilon]^2}{n}. \quad (10.9)$$

3. Визначення СКП надійного (середнього арифметичного) значення вимірної величини M :

$$M = \pm \sqrt{\frac{[\delta^2]}{n(n-1)}} = \pm \frac{m}{\sqrt{n}}. \quad (10.10)$$

Остаточний результат опрацювання ряду рівноточних вимірів представляють у вигляді $L_0 \pm M$.

Приклад. З однаковою точністю світловіддалеміром виміряно 8 значень довжини лінії між двома точками. Отримати надійне значення довжини лінії та оцінити її точність.

№ з/п	Виміряні довжини ліній в м	ε_i	ε_i^2	δ_i	$ \delta_i $	δ_i^2	$\varepsilon_i \delta_i$
1	2654,578	26	676	11	11	121	286
2	2654,565	13	169	-2	2	4	-26
3	2654,570	18	324	3	3	9	54
4	2654,558	6	36	-9	9	81	-54
5	2654,562	10	100	-5	5	25	-50
6	2654,562	10	100	-5	5	25	-50
7	2654,589	37	1369	22	22	484	814
8	2654,552	0	0	-15	15	225	0
Σ		120	2774	0	72	974	974

1. Обчислення надійного значення вимірної довжини лінії.

$$l_0 = 2654,552$$

$$\frac{[\varepsilon]}{n} = \frac{121}{8} = 15,0$$

$$L_0 = 2654,5670\text{м.}$$

2. Визначення СКП одного виміру.

$$m = \pm \sqrt{\frac{974}{7}} = \pm 11,8\text{мм.}$$

Контролі обчислень:

$$[\delta^2] = [\delta \cdot \varepsilon] = 974;$$

$$[\delta^2] = [\varepsilon^2] - \frac{[\varepsilon]^2}{n} = 2774 - \frac{14400}{8} = 974,$$

$$m \approx \pm \frac{1,25}{7,5} \cdot 72 = \pm 12,0\text{мм.}$$

3. Вирахування СКП надійного значення:

$$M = \pm \frac{11,8}{\sqrt{8}} = \pm 4,2\text{мм.}$$

Остаточний результат математичного опрацювання ряду рівноточних вимірів довжини лінії:

$$L_0 = 2654,5670 \pm 0,0042\text{м.}$$

Завдання.

Вирахувати надійне значення горизонтального кута та оцінити його точність з ряду рівноточних вимірів.

Вихідні дані.

№ варіанту	Результати вимірювання кута 115° 27' + секунди дуги									
	1	49	48	53	54	46	50	52	45	51
2	32	33	34	38	38	37	31	35	36	34
3	22	12	15	18	17	16	20	11	19	13
4	29	33	34	35	30	34	32	31	31	33
5	43	44	41	53	49	48	50	47	46	45
6	50	50	48	47	52	53	53	51	49	51
7	16	13	12	15	20	21	17	18	14	19
8	05	07	09	09	08	12	13	04	06	08
9	55	56	59	52	54	56	55	57	58	52
10	28	24	33	30	29	31	26	26	27	32
11	37	44	40	39	41	42	38	41	40	43
12	44	45	43	41	48	48	47	40	46	46
13	49	57	55	51	48	45	52	53	54	50
14	11	08	07	14	13	15	04	05	12	09
15	47	48	39	41	43	37	46	44	42	45
16	08	01	12	07	06	10	03	09	11	09
17	17	25	19	17	20	22	18	21	26	25
18	34	38	36	44	45	32	40	40	39	43

19	15	08	06	16	12	10	09	13	18	14
20	44	52	50	39	41	48	54	47	44	49

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №9

МАТЕМАТИЧНЕ ОПРАЦЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПАРНИХ РІВНОТОЧНИХ ВИМІРІВ

В геодезичній практиці часто здійснюють подвійні спостереження однорідних величин: довжин ліній, кутів, перевищень. Якщо подвійні спостереження є рівноточними, то надійним (найімовірнішим) значенням вимірної величини буде середнє арифметичне з двох вимірів. Похибку парних вимірів визначають наступним чином.

Нехай є два ряди рівноточних вимірів деякої однорідної величини: l'_1, l'_2, \dots, l'_n і $l''_1, l''_2, \dots, l''_n$, де n – довжина ряду парних вимірів.

1. Знаходимо різниці d_i кожної пари вимірів:

$$d_i = l'_i - l''_i \quad (11.1)$$

2. Якби всі виміри були виконані абсолютно точно, то кожна з різниць d_i дорівнювала б нулю. Але виміри завжди супроводжують похибки. Якщо різниці d_i виникають за рахунок випадкових похибок, то їх сума повинна бути близькою до нуля (при $n \rightarrow \infty$, $[d_i] = 0$). Якщо ж, різниці парних вимірів містять і систематичні похибки, то перед тим, як здійснювати оцінку точності, їх потрібно виключити.

Критерієм наявності чи відсутності систематичних похибок у різницях d_i є така нерівність:

$$|[d]| \leq 0.25 \cdot [d] \quad (11.2)$$

Якщо нерівність (11.2) виконується, то вважають, що систематичні похибки відсутні, якщо ні – присутні.

Якщо систематичні похибки відсутні, то різниці d_i є істинними похибками і подальше опрацювання результатів спостережень виконують таким чином.

3.1. Знаходять СКП однієї різниці за формулою Гаусса:

$$m_d = \pm \sqrt{\frac{[d^2]}{n}} \quad (11.3)$$

4.1. СКП одного виміру згідно формули (9.2):

$$m = \pm \frac{m_d}{\sqrt{2}} = \pm \sqrt{\frac{[d^2]}{2n}} \quad (11.4)$$

а СКП надійного (середньоарифметичного) значення за формулою (9.6):

$$m_{\text{сеп.}} = \pm \frac{m}{\sqrt{2}} = \pm \frac{m_d}{2}. \quad (11.5)$$

Якщо ж результати спостережень спотворені систематичними похибками, тобто нерівність (11.2) не виконується, то подальше математичне опрацювання результатів парних спостережень здійснюють таким чином.

3.2. Знаходять величину систематичного впливу у кожному з різниць парних вимірів d_0 . При цьому вважають, що величина систематичного впливу у кожній із різниць d_i є однаковою:

$$d_0 = \frac{[d]}{n}. \quad (11.6)$$

4.2. Вилучають величину систематичного впливу з кожної із різниць парних вимірів:

$$\Delta d_i = d_i - d_0. \quad (11.7)$$

Контроль: $[\Delta d_i] = 0$.

5.2. Оскільки d_0 є середнім арифметичним із різниць d_i , то величини Δd_i можна вважати надійними похибками і для визначення СКП однієї виправленої різниці використовують формулу Бесселя:

$$m_{\Delta d} = \pm \sqrt{\frac{[\Delta d^2]}{n-1}}. \quad (11.8)$$

6.2. Знаходять СКП одного виміру за формулою:

$$m = \pm \frac{m_{\Delta d}}{\sqrt{2}} = \pm \sqrt{\frac{[\Delta d^2]}{2(n-1)}}, \quad (11.9)$$

а точність надійного значення з кожної пари подвійних вимірів:

$$m_{\text{сеп.}} = \pm \frac{m_{\Delta d}}{2} = \pm \frac{m}{\sqrt{2}}. \quad (11.10)$$

Приклад. Горизонтальні кути на кожному з восьми пунктів вимірювались при КЛ і КП з однією точністю.

1. Встановити наявність чи відсутність систематичних похибок. В разі їх наявності вилучити зі спостережень.

2. Знайти СКП вимірювання кута одним півприйомом (КЛ або КП), СКП середнього з двох півприймів (середнє з КЛ і КП).

№ кута	Величина кута		Різниця d_i в сек	Різниця $ d_i $	Виправлена різниця Δd_i	Δd_i^2
	КЛ	КП				
1	2	3	4	5	6	7
1	56°17'45"	56°17'40"	5	5	1,1	1,21
2	126°45'25"	126°45'24"	1	1	-2,9	8,41
3	173°10'37"	173°10'31"	6	6	2,1	4,41
4	189°12'05"	189°11'56"	9	9	5,1	26,01
5	114°58'59"	114°59'03"	-4	4,0	-7,9	62,41
6	205°33'24"	205°33'17"	7	7,0	3,1	9,61
7	236°27'35"	236°27'37"	-2	2,0	-5,9	34,81
8	180°10'37"	180°10'28"	9	9,0	5,1	26,01
Σ			31	43	-0,2	172,88

1. Здійснюють перевірку наявності систематичних похибок в різницях d_i . Згідно нерівності (11.2)

$$|[d]| = 31 > 0,25 \cdot [d] = 0,25 \cdot 43 = 10,8 ,$$

що свідчить про наявність систематичних похибок, які потрібно вилучити.

2. Знаходять величину систематичного впливу у кожному з різниць парних вимірів d_0 :

$$d_0 = \frac{[d]}{n} = \frac{31}{8} = 3,9'' .$$

3. Виправляють кожен різницю парних вимірів Δd_i за величину систематичного впливу (графа 6 таблиці).

Контроль: $[\Delta d_i] = -0,2$ (не дорівнює нулю із-за похибок заокруглень) .

4. Вираховують СКП однієї виправленої різниці Δd_i за формулою Бесселя:

$$m_{\Delta d} = \pm \sqrt{\frac{172,88}{7}} = \pm 5,0'' .$$

5. Знаходять середню квадратичну похибку одного виміру кута з одного півприйома:

$$m = \pm \frac{5,0}{\sqrt{2}} = \pm 3,5''$$

і СКП кута з двох півприймів (середнє значення кута при КЛ і КП):

$$m_{\text{сеп.}} = \pm \frac{m_{\Delta d}}{2} = \pm 2,5'' .$$

Завдання.

Довжини ліній вимірювались у прямому та зворотному напрямках з одноковою точністю. Виконати оцінку точності парних вимірювань. Вихідні дані подані у наведеній нижче таблиці.

Вихідні дані

№ лінії	Довжини ліній в метрах							
	Варіант 1		Варіант 2		Варіант 3		Варіант 4	
	прямий	зворот.	прямий	зворот.	прямий	зворот.	прямий	зворот.
1	145,456	145,501	222,076	221,998	93,567	93,502	671,890	671,955
2	337,756	337,798	97,583	97,567	699,450	699,385	356,445	356,522
3	576,346	576,338	456,005	456,034	500,231	500,130	67,560	67,661
4	277,560	277,688	678,125	678,199	336,067	336,078	512,985	512,980
5	449,091	449,080	456,679	456,689	456,900	456,936	359,380	359,280
6	750,057	750,164	560,490	560,495	205,781	205,702	274,091	274,145
7	105,577	105,605	398,771	398,714	299,567	299,489	783,892	783,854
8	571,005	571,124	390,678	390,580	791,500	791,444	330,011	330,074
9	310,032	310,028	500,250	500,189	199,567	199,531	489,096	489,147
10	600,055	600,107	156,983	156,947	189,581	189,492	178,044	178,095

№ лінії	Довжини ліній в метрах							
	Варіант 5		Варіант 6		Варіант 7		Варіант 8	
	прямий	зворот.	прямий	зворот.	прямий	зворот.	прямий	зворот.
1	672,064	672,115	444,789	444,718	345,789	345,712	78,340	78,325
2	356,561	356,608	312,095	312,069	220,009	220,034	678,285	678,370
3	67,690	67,681	398,004	398,032	98,982	98,970	873,091	873,188
4	512,965	513,050	78,459	78,458	447,097	447,001	432,875	432,957
5	359,299	359,338	84,110	84,034	621,093	621,023	224,009	224,033
6	274,202	274,200	790,563	790,481	550,491	550,481	347,378	347,445
7	783,931	783,998	890,041	889,995	227,845	227,820	571,092	571,132
8	85,734	85,724	611,567	611,498	86,903	86,903	444,944	444,991
9	567,401	567,490	178,049	178,033	891,673	891,550	730,001	729,998
10	222,973	223,067	289,560	289,505	899,456	899,388	562,096	562,156

№ лінії	Довжини ліній в метрах							
	Варіант 9		Варіант 10		Варіант 11		Варіант 12	
	прямий	зворот.	прямий	зворот.	прямий	зворот.	прямий	зворот.
1	890,567	890,512	567,459	567,508	134,895	134,798	765,567	765,659
2	734,137	734,034	334,900	334,957	226,985	226,956	342,091	342,096
3	567,370	567,267	127,904	127,891	983,456	983,388	444,900	444,987
4	234,186	234,200	398,765	398,790	210,984	210,990	98,456	98,451
5	334,091	334,054	98,983	98,999	67,091	67,110	167,984	167,967
6	65,788	65,780	678,983	679,056	345,083	335,045	456,900	456,998
7	129,956	129,899	890,680	890,751	341,983	341,923	321,115	321,156
8	567,983	567,897	432,875	432,898	456,981	456,908	678,832	678,921
9	554,901	554,831	341,988	342,031	784,665	7884,578	234,091	224,121
10	239,672	239,634	500,321	500,427	189,870	189,827	550,451	550,509

№ лінії	Довжини ліній в метрах			
	Варіант 13	Варіант 14	Варіант 15	Варіант 16

	<i>прямий</i>	<i>зворот.</i>	<i>прямий</i>	<i>зворот.</i>	<i>прямий</i>	<i>зворот.</i>	<i>прямий</i>	<i>зворот.</i>
1	341,786	341,715	256,897	257,001	943,789	943,818	665,981	665,920
2	674,009	673,956	345,980	346,045	456,871	456,969	456,093	456,034
3	543,123	543,101	789,565	789,667	90,673	90,789	765,456	765,385
4	55,890	55,899	456,983	456,998	567,128	567,090	115,980	115,992
5	875,321	875,428	67,980	67,965	345,987	346,034	345,256	345,177
6	239,985	239,998	167,985	167,978	347,890	347,957	873,902	873,798
7	567,331	567,255	983,980	984,056	467,984	467,999	76,980	76,980
8	398,076	398,015	651,904	651,967	671,119	671,177	564,761	564,686
9	456,883	456,797	567,356	567,408	755,370	755,483	500,560	500,477
10	567,189	567,125	178,985	178,999	240,057	240,042	223,091	223,022

№ лінії	Довжини ліній в метрах							
	Варіант 17		Варіант 18		Варіант 19		Варіант 20	
	<i>прямий</i>	<i>зворот.</i>	<i>прямий</i>	<i>зворот.</i>	<i>прямий</i>	<i>зворот.</i>	<i>прямий</i>	<i>зворот.</i>
1	211,470	211,521	127,904	127,925	444,900	444,987	560,490	560,495
2	456,678	456,735	98,983	98,999	356,445	356,522	398,771	398,714
3	415,502	515,487	678,983	679,056	67,560	67,661	432,875	432,814
4	745,876	745,912	560,490	560,495	345,980	346,045	224,009	224,033
5	600,260	600,376	398,771	398,714	500,231	500,200	611,567	611,498
6	303,368	303,435	345,980	346,045	336,067	336,078	178,049	178,033
7	880,250	880,240	356,445	356,522	456,900	456,936	289,560	289,505
8	289,567	289,692	67,560	67,661	67,980	67,965	98,983	98,999
9	115,009	115,001	943,789	943,818	167,985	167,978	678,983	678,956
10	459,578	459,667	456,871	456,969	983,980	984,056	345,980	345,895

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №10

МАТЕМАТИЧНЕ ОПРАЦЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НЕРІВНОТОЧНИХ ВИМІРЮВАНЬ ОДНІЄЇ ВЕЛИЧИНИ

Вимірювання однієї або декількох однорідних величин, які виконано при неодиноких умовах (прилади різної точності, різні методи спостережень, спостерігачі різної кваліфікації, неоднакові зовнішні умови) називаються **нерівноточними**. Якість результату нерівноточного вимірювання, міру його надійності визначають величиною, яку називають **вагою** і позначають символом p . Чим менша середня квадратична похибка (СКП) результату спостережень, тим він є надійнішим і відтак вага його є більшою. Вагою окремого виміру з ряду нерівноточних вимірів є величина обернено пропорційна середньоквадратичній похибці m_i цього виміру:

$$p_i = \frac{\lambda}{m_i^2}, \quad (12.1)$$

де λ - коефіцієнт пропорційності, який може приймати довільне зручне для обчислень значення.

Якщо невідомі СКП вимірів, то за ваги часто приймають величини обернено пропорційні довжинам вимірних ліній S , кількості станцій нівелювання k між реперами або довжинам нівелірних ходів L :

$$p_i = \frac{\lambda}{S_i}, \quad p_i = \frac{\lambda}{k_i}, \quad p_i = \frac{\lambda}{L_i} \quad (12.2)$$

Порядок опрацювання ряду нерівноточних вимірів однієї величини l_1, l_2, \dots, l_n із СКП m_1, m_2, \dots, m_n наступний.

1. Знаходження ваги кожного виміру ряду нерівноточних вимірювань p_1, p_2, \dots, p_n за формулою (12.1).

2. Обчислення надійного значення вимірної величини з ряду нерівноточних вимірів, так званого середньовагового L_0 :

$$L_0 = \frac{[pl]}{[p]}. \quad (12.3)$$

Зручніше користуватись наведеною нижче формулою, особливо якщо кількість вимірювань n достатньо велика:

$$L_0 = l_0 + \frac{[p \cdot \varepsilon]}{[p]}, \quad (12.4)$$

де l_0 - наближене значення вимірної величини за яке, як правило, приймають мінімальне значення вимірної величини; ε_i - відхилення вимірних значень від наближеного:

$$\varepsilon_i = l_i - l_0. \quad (12.5)$$

3. Визначення відхилень вимірних величини l_i від надійного L_0 :

$$\delta_i = l_i - L_0 \quad (12.6)$$

4. Обчислення СКП одиниці ваги (середньої квадратичної похибки умовного виміру який має вагу, що дорівнює одиниці):

$$\mu = \pm \sqrt{\frac{[p\delta^2]}{n-1}}, \quad (12.7)$$

де δ_i - відхилення вимірних величини від надійного:

5. Контроль виконаних обчислень за формулами:

$$[p\delta^2] = [p\varepsilon^2] - \frac{[p\varepsilon]^2}{[p]}, \quad (12.8)$$

$$\mu = \pm \sqrt{\lambda}. \quad (12.9)$$

Контроль за формулою (12.9) виконується лише в тому випадку, якщо похибки нерівноточних вимірів визначені надійно і виміри вільні від систематичного впливу.

6. Знаходження СКП надійного (середньовагового) значення вимірної величини:

$$M = \pm \frac{\mu}{\sqrt{[p]}} \quad (12.10)$$

Остаточний результат опрацювання ряду нерівноточних вимірів представляють у вигляді $L_0 \pm M$.

Приклад.

На геодинамічному полігоні різними приладами здійснено повторні вимірювання довжини лінії S_i із відповідними СКП m_i (графи 2 і 3 наведеної нижче таблиці). Знайти надійне значення довжини лінії та здійснити її оцінку точності.

№ ходу	S_i в м	m_i в мм	m_i^2	p_i	ε_i в мм	$p_i \cdot \varepsilon_i$ в мм	$p_i \cdot \varepsilon_i^2$	δ_i	$p_i \cdot \delta_i$	$p_i \cdot \delta_i^2$
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	425,432	2,8	7,84	5,102	11	56,122	617,342	1,7	8,6734	14,7448
2	425,422	7,5	56,25	0,711	1	0,711	0,711	-8,3	-5,9013	48,9808
3	425,439	8,4	70,56	0,567	18	10,206	183,708	8,7	4,9329	42,9162
4	425,427	3,8	14,44	2,77	6	16,62	99,72	-3,3	-9,1410	30,1653
5	425,438	6,9	47,61	0,84	17	14,28	242,76	7,7	6,4680	49,8036
6	425,428	3,7	13,69	2,922	7	20,454	143,178	-2,3	-6,7206	15,4574
7	425,421	7,8	60,84	0,656	0	0	0	-9,3	-6,1008	56,7374
8	425,434	4,3	18,49	2,163	13	28,119	365,547	3,7	8,0031	29,6115
			Σ	15,731		146,512	1652,966			288,4170

1. Обчислюють вагу кожного виміру за формулою (12.1), приймаючи для зручності обчислень $\lambda = 40$.

2. За формулою (12.4) обчислюють надійне (середньовагове) значення довжини лінії S_0 :

$$S_0 = 425,421 + \frac{146,512}{15,731} \cdot \frac{1}{1000} = 425,4303 \text{ м.}$$

3. В графі (9) вираховують відхилення вимірних довжин від надійного.

4. За формулою (12.7) обчислюють СКП одиниці ваги:

$$\mu = \pm \sqrt{\frac{288,417}{7}} = \pm 6,42 \text{ мм.}$$

5. Здійснюють контроль обчислень за формулами (12.8) і (12.9):

$$[p\delta^2] = 1652,966 - \frac{146,512^2}{15,731} = 288,414.$$

$$\mu \approx \pm \sqrt{40} = \pm 6,3 \text{ мм.}$$

6. Обчислюють СКП вирахованого надійного значення довжини лінії S_0 :

$$M = \pm \frac{6,42}{\sqrt{15,731}} = \pm 1,62 \text{ мм.}$$

Остаточний результат опрацювання ряду нерівноточних вимірів довжини лінії на геодинамічному полігоні:

$$S = 425,4303 \pm 0,0016 \text{ мм.}$$

Завдання.

Для визначення висоти вузлової точки A від шести реперів були прокладені нівелірні ходи. Отримані висоти точки за результатами нівелювання кожного із шести ходів, разом з їх СКП представлені у таблиці. Знайти надійне значення висоти точки A та здійснити оцінку її точності.

Вихідні дані.

№ ходу	Варіант 1		Варіант 2		Варіант 3		Варіант 4		Варіант 5		Варіант 6	
	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм
1	53,520	3,8	53,418	3,5	53,332	5,9	53,643	5,4	53,050	4,1	53,274	4,8
2	53,524	4,7	53,422	4,7	53,339	6,8	53,650	4,7	53,060	10,7	53,285	10,0
3	53,522	5,1	53,425	5,1	53,342	11,9	53,664	11,1	53,057	8,4	53,281	5,3
4	53,512	6,4	53,411	8,4	53,311	18,4	53,655	8,4	53,062	11,5	53,277	11,5
5	53,531	7,8	53,430	7,7	53,315	14,8	53,661	9,7	53,047	3,7	53,283	5,8
6	53,515	6,4	53,415	6,5	53,325	8,4	53,649	3,5	53,041	6,9	53,267	6,8

№ ходу	Варіант 7		Варіант 8		Варіант 9		Варіант 10		Варіант 11		Варіант 12	
	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм
1	53,379	3,1	53,915	3,1	53,730	3,2	53,056	6,4	53,178	2,2	53,888	3,7
2	53,369	9,1	53,921	6,1	53,721	4,6	53,065	4,6	53,169	5,9	53,892	5,9
3	53,385	6,4	53,908	5,2	53,718	8,3	53,077	12,7	53,182	4,7	53,905	14,9
4	53,375	4,9	53,911	4,9	53,735	8,2	53,063	3,8	53,185	6,5	53,895	6,5
5	53,372	5,6	53,916	2,2	53,725	4,3	53,054	8,3	53,174	5,3	53,899	8,5
6	53,383	4,3	53,919	3,3	53,726	3,3	53,072	7,7	53,176	4,4	53,908	10,9

№ ходу	Варіант 13		Варіант 14		Варіант 15		Варіант 16		Варіант 17		Варіант 18	
	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм	H в м	m мм
1	53,356	3,8	53,622	3,7	53,777	3,5	53,440	3,4	53,578	5,2	53,215	9,2
2	53,363	7,1	53,615	5,2	53,769	6,4	53,448	6,5	53,567	7,8	53,197	7,7
3	53,349	7,7	53,613	7,2	53,780	5,5	53,437	5,7	53,584	9,1	53,200	4,9
4	53,347	6,5	53,626	5,3	53,782	6,3	53,433	9,1	53,587	11,3	53,218	12,5
5	53,365	8,5	53,627	5,5	53,765	7,9	53,451	7,7	53,568	7,7	53,195	8,9
6	53,354	3,6	53,619	3,6	53,774	3,6	53,445	3,3	53,570	6,3	53,207	6,6

№ ходу	Варіант 19		Варіант 20	
	<i>H</i> в м	<i>t в</i> мм	<i>H</i> в м	<i>t в</i> мм
1	53,537	9,1	53,068	8,3
2	53,540	6,4	53,055	9,2
3	53,555	10,3	53,071	8,9
4	53,532	13,3	53,065	4,6
5	53,557	12,7	53,061	5,3
6	53,549	4,9	53,049	8,6

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №11

МАТЕМАТИЧНЕ ОПРАЦЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПАРНИХ НЕРІВНОТОЧНИХ ВИМІРЮВАНЬ.

В геодезичному виробництві часто виконуються подвійні виміри однорідних величин: вимірювання кутів при КЛ і КП, вимірювання довжин у прямому та зворотному напрямках, перевищень між реперами у прямому та зворотному ході. За надійне значення кожної пари подвійних вимірів приймають просте середнє арифметичне з двох вимірів (якщо ваги обох вимірів є однакові), або середнє вагове (якщо ваги кожного виміру пари є різними). Математичне опрацювання парних нерівноточних вимірів, яке дозволяє оцінити точність виконаних спостережень, виконується таким чином.

Порядок математичного опрацювання результатів парних нерівноточних вимірювань

Нехай є два ряди вимірів деякої однорідної величини: l'_1, l'_2, \dots, l'_n і $l''_1, l''_2, \dots, l''_n$, де n – кількість парних вимірів

1. Знаходять різниці d_i кожної пари вимірів:

$$d_i = l'_i - l''_i . \quad (13.1)$$

2. Обчислюють ваги кожної пари подвійних вимірів в залежності від вихідних даних за формулами (12.1) або (12.2). Якщо вимірювались перевищення, то їх ваги обернено пропорційні кількості станцій k_i нівелювання між реперами:

$$p_i = \frac{\lambda}{k_i}, \quad (13.2)$$

де λ - коефіцієнт пропорційності.

3. Перевіряють наявність чи відсутність систематичних похибок у різницях d_i на основі такої нерівності:

$$| [d\sqrt{p}] | \leq 0.25 \cdot [|d\sqrt{p}|] . \quad (13.3)$$

Якщо нерівність (13.3) виконується, то систематичні похибки відсутні, якщо ні – присутні.

Якщо систематичні похибки відсутні, то подальше опрацювання виконують таким чином .

3.1. Обчислюють СКП одиниці ваги за отриманими різницями d_i вважаючи, що вони є істинними похибками:

$$\mu = \pm \sqrt{\frac{[pd^2]}{n}} \quad (13.4)$$

Якщо ж різниці d_i спотворені систематичними похибками, тобто коли нерівність (13.4) не виконується, то порядок математичного опрацювання парних нерівноточних вимірів такий.

4. Визначають величину систематичного впливу δ_i кожної різниці d_i (для нівелювання):

$$\delta_i = \frac{[d]}{[k]} k_i \quad (13.5)$$

5. Усувають систематичний вплив кожної різниці і отримують виправлені різниці Δd_i :

$$\Delta d_i = d_i - \delta_i. \quad (13.6)$$

Контроль обчислень:

$$[\Delta d_i] = 0. \quad (13.7)$$

6. Вираховують СКП одиниці ваги; при цьому вважають, що виправлені різниці Δd_i є надійними похибками:

$$\mu = \pm \sqrt{\frac{[p \cdot \Delta d^2]}{n-1}}. \quad (13.8)$$

7. Якщо опрацьовують результати нівелірних спостережень, то знаходять СКП на 1км нівелірного ходу (якщо задані довжини ходів L_i) або СКП нівелювання на одній станції (якщо задана кількість станції кожного нівелірного ходу):

$$m = \pm \frac{\mu}{\sqrt{\lambda}}. \quad (13.9)$$

Приклад. Виконати оцінку точності подвійних ходів геометричного нівелювання.

№ з/п	Прямий хід		Обернений хід		Різниця висот d_i в мм	Заг. к-сть станцій $k_i = k'_i + k''_i$	Вага різниці p_i	$\sqrt{p_i}$	$d_i \sqrt{p_i}$	$ d_i \sqrt{p_i} $
	перевищення h'_i в м	число станцій k'_i	Перевищення h''_i в м	число станцій k''_i						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	0,3585	18	0,3625	18	-4,0	36	1,04	1,02	-4,08	4,08
2	5,1999	11	5,1962	13	3,7	24	1,56	1,25	4,62	4,62
3	7,9808	14	7,9887	13	-7,9	27	1,39	1,18	-9,30	9,30
4	3,0419	9	3,0382	8	3,7	17	2,20	1,48	5,49	5,49
5	1,0736	27	1,0771	29	-3,5	56	0,67	0,82	-2,86	2,86
6	7,3391	20	7,3448	19	-5,7	39	0,96	0,98	-5,58	5,58
7	1,5733	21	1,5846	21	-11,3	42	0,89	0,94	-10,66	10,66
8	2,1118	25	2,1144	24	-2,6	49	0,76	0,87	-2,27	2,27
9	4,7343	17	4,7384	17	-4,1	34	1,10	1,05	-4,30	4,30
10	0,6425	25	0,6423	25	0,2	50	0,75	0,86	0,17	0,17
Σ		187		187	-31,5	374	11,31		-28,77	49,33

1. Знаходять різниці d_i в мм між прямим та зворотним ходом нівелювання (графа 6).

2. Обчислюють ваги за формулою (13.2) (графа 8), прийнявши за коефіцієнт пропорційності λ середню кількість станцій нівелювання із суми прямого та зворотного ходів.

$$\lambda = \frac{[k]}{10} = \frac{374}{10} = 37,4.$$

3. Перевіряють наявність у різницях d_i систематичних похибок згідно нерівності (13.3) (для цього слід заповнити графи (9)-(11)):

$$28,77 > 0,25 \cdot 49,33 = 12,33,$$

що свідчить про наявність систематичних похибок у результатах спостережень.

4. Вилучають систематичні похибки здійснюємо за кількістю станцій нівелювання згідно формули (13.5) (графа 12).

№ з/П	d_i В мм	p_i	$\delta_i = \frac{[d]}{[k]} k_i$	Δd_i	$p_i \cdot \Delta d_i^2$
1	6	8	12	13	14
1	-4,0	1,04	-3,03	-0,97	0,97
2	3,7	1,56	-2,02	5,72	51,01
3	-7,9	1,39	-2,27	-5,63	43,84
4	3,7	2,20	-1,43	5,13	57,94
5	-3,5	0,67	-4,72	1,22	0,99
6	-5,7	0,96	-3,28	-2,42	5,59
7	-11,3	0,89	-3,54	-7,76	53,66
8	-2,6	0,76	-4,13	1,53	1,78
9	-4,1	1,10	-2,86	-1,24	1,68
10	0,2	0,75	-4,21	4,41	14,56
Σ			-31,50	-0,01	232,02

5. Усувають систематичний вплив з кожної різниці Δd_i за формулою (13.6).

Контроль: $[\Delta d_i] = -0,01$.

6. Вираховують СКП одиниці ваги згідно формули (13.8):

$$\mu = \pm \sqrt{\frac{232,02}{9}} = \pm 5,08 \text{ мм}.$$

7. Обчислюють СКП на одній станції нівелювання за формулою (13.9):

$$m = \pm \frac{5,08}{\sqrt{37,4}} = \pm 0,83 \text{ мм}.$$

Завдання.

Виконати оцінку точності подвійних ходів геометричного нівелювання II класу. Усунути за наявності систематичні похибки з результатів спостережень.

Вихідні дані.

№ ходу	Варіант 1				Варіант 2			
	Прямий хід		Зворотний хід		Прямий хід		Зворотний хід	
	Прямий хід	Зворотний хід	Прямий хід	Зворотний хід	Прямий хід	Зворотний хід	Прямий хід	Зворотний хід
1	7,3401	20	7,3352	21	9,7632	16	9,7658	15
2	10,7623	21	10,7581	19	12,4590	15	12,4655	15
3	11,7823	25	11,7755	25	15,6700	22	15,6809	21
4	14,7243	17	14,7252	18	7,7864	29	7,7849	31
5	9,7265	25	9,7171	25	6,3599	18	6,3574	18
6	12,8734	18	12,8652	19	12,6525	10	12,6578	9
7	15,7832	13	15,785	13	14,7894	13	14,7937	14
8	12,7623	13	12,7555	12	9,4588	16	9,4668	17
9	13,0382	8	13,0347	8	5,7810	30	5,7829	28
10	10,0771	29	10,0703	27	13,5673	15	13,5727	14

	Варіант 3				Варіант 4			
1	8,6723	25	8,6782	24	11,4587	19	11,4509	19
2	9,8945	21	9,9002	22	9,8945	15	9,8922	16
3	17,7874	18	17,7845	18	13,6732	22	13,6705	23
4	8,8819	15	8,8923	15	14,9073	25	14,9002	24
5	5,1038	9	5,1094	8	6,8912	30	6,8929	32
6	11,7812	20	11,7843	22	20,7892	9	20,7781	8
7	16,9029	12	16,9012	12	9,9876	15	9,9823	14
8	6,9808	18	6,9836	19	12,9048	18	12,9011	19
9	15,8285	27	15,8366	26	5,9894	7	5,9805	7
10	9,0902	10	9,0919	9	10,1010	17	10,1032	16
	Варіант 5				Варіант 6			
1	10,7843	13	10,7899	14	12,8756	20	12,8659	19
2	15,8933	16	15,8988	15	8,8903	15	8,8823	15
3	9,8904	23	9,8993	23	16,8954	19	16,8923	18
4	12,8957	29	12,8934	31	11,5678	9	11,5630	10
5	5,9833	9	5,9828	8	9,6700	22	9,6733	23
6	7,8946	8	7,8985	8	15,4578	30	15,4598	32
7	12,9076	24	12,9168	25	7,6781	9	7,6703	9
8	11,8877	15	11,8956	14	19,9090	15	19,8999	16
9	8,7801	20	8,7893	21	17,6734	22	17,6675	22
10	14,9044	22	14,9087	21	14,8755	17	14,8688	16
	Варіант 7				Варіант 8			
1	18,8945	22	18,9013	24	9,7844	15	9,7954	16
2	13,5670	19	13,5689	18	15,8723	19	15,8768	19
3	9,9831	12	9,9888	12	15,8909	22	15,8987	20
4	8,7651	11	8,7740	11	12,9874	15	12,9917	14
5	19,7670	28	19,7746	26	7,8932	8	7,8912	7
6	6,5412	9	6,5403	9	11,9847	15	11,9875	17
7	9,6705	11	9,6791	10	17,7893	28	17,7949	29
8	14,8756	13	14,8785	14	15,8945	25	15,9051	23
9	10,6720	25	10,6833	23	8,5672	14	8,5693	14
10	8,7623	19	8,7605	19	12,8765	17	12,8723	16
	Варіант 9				Варіант 10			
1	9,9876	14	9,9956	15	14,1287	15	14,1213	14
2	12,8923	16	12,8977	15	9,9976	11	9,9945	11
3	15,8034	23	15,8004	25	15,8341	22	15,8312	23
4	14,8743	20	14,8825	19	12,0203	19	12,0134	17
5	17,7790	23	17,7856	23	10,8723	17	10,8705	18
6	8,5681	9	8,5655	10	7,7783	10	7,7799	11
7	7,8932	8	7,8984	7	9,6742	11	9,6711	10
8	19,9876	29	19,9945	31	18,7653	28	18,7563	27
9	14,4321	26	14,4356	25	17,2389	30	17,2355	33
10	7,7879	12	7,7948	11	11,2356	12	11,2287	13
	Варіант 11				Варіант 12			
1	9,2367	12	9,2415	14	19,1905	19	19,1823	18
2	11,8945	15	11,8991	14	15,7865	12	15,7870	13
3	19,6598	25	19,6558	26	9,8765	9	9,8723	10
4	14,8811	18	14,8892	18	7,6520	7	7,6456	6
5	13,4789	16	13,4898	16	13,7653	15	13,7538	14

6	7,8727	10	7,8712	9	11,9864	17	11,9824	17
7	19,9743	27	19,9855	25	16,7897	26	16,7785	24
8	11,8735	18	11,8777	20	6,7621	8	6,7615	9
9	9,8765	11	9,8834	12	17,7892	26	17,7821	28
10	15,5682	22	15,5779	22	18,7636	20	18,7539	22
	Варіант 13				Варіант 14			
1	7,7890	11	7,7956	12	10,8745	11	10,8703	12
2	13,6793	19	13,6895	17	12,7630	15	12,7547	14
3	17,8742	22	17,8815	24	17,6727	23	17,6681	24
4	9,9872	15	9,9861	16	15,8790	20	15,8734	18
5	12,7609	17	12,7689	17	8,4576	12	8,4593	13
6	17,7620	21	17,7600	20	11,4567	14	11,4513	14
7	8,3498	12	8,3578	13	13,7612	16	13,7639	17
8	17,9853	27	17,9942	25	7,7783	10	7,7746	11
9	14,8974	23	14,9088	24	14,8974	24	14,8926	23
10	15,7863	19	15,7955	20	15,7763	25	15,7714	22
	Варіант 15				Варіант 16			
1	12,6724	17	12,6800	18	15,7653	19	15,7614	18
2	9,7612	12	9,7653	11	10,7845	17	10,7775	18
3	7,9004	9	7,8985	12	9,6702	14	9,6615	16
4	17,8732	21	17,8789	23	11,8965	21	11,8923	20
5	14,7620	18	14,7681	17	7,6781	8	7,6798	8
6	10,5689	12	10,5757	10	17,8763	28	17,8717	26
7	15,8933	23	15,8957	24	14,7891	22	14,7927	23
8	11,8455	19	11,8512	20	12,8754	20	12,8698	21
9	8,9097	15	8,9083	15	8,8891	15	8,8876	15
10	18,6744	27	18,6797	25	16,9855	24	16,9812	22
	Варіант 17				Варіант 18			
1	10,5214	15	10,5176	14	9,9831	12	9,9888	12
2	15,7345	16	15,7211	15	8,7651	11	8,7740	11
3	9,8904	23	9,8925	23	15,8341	22	15,8312	23
4	12,7317	29	12,7334	30	12,0203	19	12,0134	17
5	14,7833	9	14,7748	8	19,9743	27	19,9855	25
6	17,8946	8	17,8858	8	11,8735	18	11,8777	20
7	12,5554	18	12,5493	19	17,6734	22	17,6675	22
8	13,4974	15	13,4865	14	14,8755	17	14,8688	16
9	8,5801	20	8,5733	22	9,8904	23	9,8993	23
10	11,9044	22	11,9005	21	12,8957	29	12,8934	31
	Варіант 19				Варіант 20			
1	17,7874	18	17,7845	18	13,6793	19	13,6895	13,6793
2	8,8819	15	8,8923	15	17,8742	22	17,8815	17,8742
3	14,7894	13	14,7937	14	11,9847	15	11,9875	17
4	9,4588	16	9,4668	17	17,7893	28	17,7949	29
5	17,9853	27	17,9942	25	14,7243	17	14,7252	18
6	14,8974	23	14,9088	24	9,7265	25	9,7171	25
7	8,6723	25	8,6782	24	9,8945	15	9,8922	16
8	9,8945	21	9,9002	22	13,6732	22	13,6705	23
9	12,7609	17	12,7689	17	11,8877	15	11,8956	14
10	17,7620	21	17,7600	20	8,7801	20	8,7893	21

ВРІВНОВАЖЕННЯ ГЕОДЕЗИЧНИХ МЕРЕЖ МЕТОДОМ НАЙМЕНШИХ КВАДРАТІВ

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №12

Складання умовних рівнянь поправок при врівноваженні лінійно-кутових мереж параметричним методом

При врівноваженні лінійно-кутових мереж крім лінійних рівнянь поправок завжди виникають і нелінійні. Порядок врівноваження геодезичних мереж параметричним методом розглянуто у теоретичній частині лабораторної роботи №14.

Розглянемо задачу врівноваження геодезичного трикутника у якому виміряні три кути A , B і C та дві сторони a і b (рис.3.1). За вагову функцію F приймемо довжину сторони трикутника c .

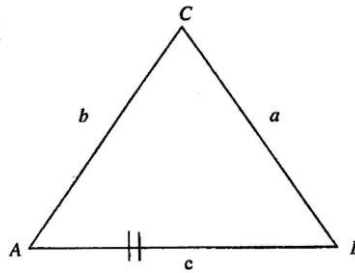

Рис.3.1 – Геодезичний трикутник.

1. За параметри виберемо кути A і B та сторону a :

$$\begin{aligned} t_1 &= (A) \\ t_2 &= (B) \\ t_3 &= (a), \end{aligned} \tag{3.1}$$

де в круглих дужках вказані невідомі врівноважені геодезичні величини.

2. За наближені параметри приймаємо виміряні вихідні значення кутів A і B та сторону a :

$$\begin{aligned} t_1^0 &= A \\ t_2^0 &= B \\ t_3^0 &= a \end{aligned} \tag{3.2}$$

3. Рівняння поправок у загальному виді (вираження виміряних величин через вибрані параметри):

$$\begin{aligned} t_1 &= (A) \\ t_2 &= (B) \end{aligned}$$

$$180^\circ - t_1 - t_2 = (C) \quad (3.3)$$

$$t_3 = (a)$$

$$t_3 \frac{\sin t_2}{\sin t_1} = (b)$$

4. Останнє із системи рівнянь (3.3) є нелінійним. Тому лінеаризуємо його розклавши в ряд Тейлора (див. рівняння (14.7) методичних вказівок до лабораторної роботи 14) виразивши невідомі значення параметрів t_i через їх наближені відомі величини t_i^0 та невідомі поправки

$$\begin{aligned} \tau_i: f(t_1, t_2, t_3) &= f(t_1^0, t_2^0, t_3^0) + \sum_{i=1}^3 \left(\frac{\partial f}{\partial t_i} \right)_0 \cdot \tau_i = t_3^0 \frac{\sin t_2^0}{\sin t_1^0} - \frac{t_3^0 \sin t_2^0 \cos t_1^0}{\sin^2 t_1^0} \tau_1 + \frac{t_3^0 \cos t_2^0}{\sin t_1^0} \tau_2 + \frac{\sin t_2^0}{\sin t_1^0} \tau_3 = \\ &= t_3^0 \frac{\sin t_2^0}{\sin t_1^0} \left\{ 1 - \text{ctg} t_1^0 \tau_1 + \text{ctg} t_2^0 \tau_2 + \frac{1}{t_3^0} \tau_3 \right\}, \end{aligned} \quad (3.4)$$

5. Виразимо у рівняннях поправок (3.3) невідомі значення параметрів через їх наближені значення t_i^0 та поправки τ_i ($i=1,2,3$), а невідомі врівноважені геодезичні величини через виміряні та поправки до них v_i ($i=1, \dots, 5$):

$$\begin{aligned} t_1^0 + \tau_1 &= A + v_1 \\ t_2^0 + \tau_2 &= B + v_2 \\ 180^\circ - t_1^0 - \tau_1 - t_2^0 - \tau_2 &= C + v_3 \\ t_3^0 + \tau_3 &= a + v_4 \end{aligned} \quad (3.5)$$

$$\frac{b_0}{\rho''} (-\text{ctg} t_1^0 \cdot \tau_1 + \text{ctg} t_2^0 \cdot \tau_2) + \frac{b_0}{t_3^0} \tau_3 + b_0 = b + v_5,$$

$$\text{де } b_0 = t_3^0 \frac{\sin t_2^0}{\sin t_1^0}.$$

6. Запишемо рівняння поправок (3.5) через свободні члени l_i , які приймають числові значення:

$$\begin{aligned} \tau_1 + l_1 &= v_1 \\ \tau_2 + l_2 &= v_2 \\ -\tau_1 - \tau_2 + l_3 &= v_3 \\ \tau_3 + l_3 &= v_4 \end{aligned} \quad (3.6)$$

$$b_0 \cdot \left[\frac{1}{\rho''} (-\text{ctg} t_1^0 \cdot \tau_1 + \text{ctg} t_2^0 \cdot \tau_2) + \frac{1}{t_3^0} \tau_3 \right] + l_5 = v_5,$$

де свободні члени:

$$\begin{aligned} l_1 &= t_1^0 - A \\ l_2 &= t_2^0 - B \end{aligned}$$

$$l_3 = 180^\circ - t_1^0 - t_2^0 - C \quad (3.7)$$

$$l_4 = t_3^0 - a$$

$$l_5 = b_0 - b$$

7. Виразимо вагову функцію F (сторону c трикутника ABC) через параметри використовуючи теорему синусів:

$$F = c = \frac{t_3 \cdot \sin(180^\circ - t_1 - t_2)}{\sin t_1} = \frac{t_3 \cdot \sin(t_1 + t_2)}{\sin t_1} \quad (3.8)$$

Лінеаризуємо рівняння (3.8) вагової функції розклавши її і ряд Тейлора:

$$F \approx \frac{t_3^0 \cdot \sin(t_1^0 + t_2^0)}{\sin t_1^0} + t_3^0 \frac{\cos(t_1^0 + t_2^0) \cdot \sin t_1^0 - \sin(t_1^0 + t_2^0) \cdot \cos t_1^0}{\sin^2 t_1^0} \tau_1 + t_3^0 \frac{\cos(t_1^0 + t_2^0)}{\sin t_1^0} \tau_2 + \frac{\sin(t_1^0 + t_2^0)}{\sin t_1^0} \tau_3 =$$

$$= \frac{t_3^0 \cdot \sin(t_1^0 + t_2^0)}{\sin t_1^0} \left(1 + ctg(t_1^0 + t_2^0) \cdot \tau_1 - ctgt_1^0 \cdot \tau_1 + ctg(t_1^0 + t_2^0) \cdot \tau_2 + \frac{1}{t_3^0} \tau_3 \right).$$

(3.9)

Позначимо $F_0 = \frac{t_3^0 \cdot \sin(t_1^0 + t_2^0)}{\sin t_1^0}.$

Тоді

$$f = F - F_0 = F_0 \left(\frac{1}{\rho''} [(ctg(t_1^0 + t_2^0) - ctgt_1^0) \cdot \tau_1 + ctg(t_1^0 + t_2^0) \cdot \tau_2] + \frac{1}{t_3^0} \tau_3 \right) \quad (3.10)$$

8. Обчисливши коефіцієнти лінійних рівнянь поправок (3.6) і вагової функції (3.9), увівши ваги лінійних у кутових вимірів можна отримати коефіцієнти нормальних рівнянь і вагової функції, які дозволять врівноважити даний геодезичний чотирикутник і вагову функцію (сторону c трикутника).

Приклад. Обчислити коефіцієнти рівняння поправок геодезичного трикутника зображеного на рис.3.1 та коефіцієнти вагової функції (сторони c трикутника ABC).

Вихідні дані

Елементи трикутника	Вимірні Значення
A	$53^\circ 16' 34'', 2$
B	$67^\circ 21' 15'', 7$
C	$59^\circ 22' 13'', 8$
a	915,881
b	1054,422

1. За параметри виберемо кути A і B та сторону a :

$$t_1 = (A), t_2 = (B), t_3 = (a),$$

2. За наближені параметри приймаємо виміряні значення кутів A і B та сторону a :

$$t_1^0 = 53^{\circ}16'34'',2$$

$$t_2^0 = 67^{\circ}21'15'',7$$

$$t_3^0 = 915,881\text{м.}$$

3. Обчислення свобідних членів рівняння поправок.

$$l_1 = t_1^0 - A = 0''$$

$$l_2 = t_2^0 - B = 0''$$

$$l_3 = 180^{\circ} - t_1^0 - t_2^0 - C = 180^{\circ} - 53^{\circ}16'34'',2 - 67^{\circ}21'15'',7 - 59^{\circ}22'13'',8 = -3'',7$$

$$l_4 = t_3^0 - a = 0 \text{ см}$$

$$l_5 = b_0 - b = 1054,5747 - 1054,422 = 15,27 \text{ см}$$

Обчислення b_0

№ з/п	Позначення	Числове значення
1	t_3^0	915,881
2	$\sin t_1^0$	0,80152698
3	$\sin t_2^0$	0,92290381
4	b_0	1054,5747м

Обчислення коефіцієнтів лінеаризованого нелінійного рівняння.

№ з/п	Позначення	Числове значення
1	$ctgt_1^0$	0,746024
2	ρ''	206265
3	b_0	1054,575
4	$-\frac{b_0 \cdot ctgt_1^0}{\rho''}$ В см	-0,38
5	$ctgt_2^0$	0,4171947
6	$\frac{b_0 \cdot ctgt_2^0}{\rho''}$ В см	0,21
7	$\frac{b_0}{t_3^0}$ В см	1,15

4. Рівняння поправок.

$$\tau_1 = v_1$$

$$\tau_2 = v_2$$

$$-\tau_1 - \tau_2 - 3,7 = v_3$$

$$\tau_3 = v_4$$

$$-0,38\tau_1 + 0,21\tau_2 + 1,15\tau_3 + 15,27 = v_5,$$

5. Обчислення коефіцієнтів лінеаризованої вагової функції.

№ з/п	Позначення	Числове значення
1	$t_1^0 + t_2^0$	120°37'49",9
2	$\sin(t_1^0 + t_2^0)$	0,8604707
3	$\sin t_1^0$	0,8015270
4	t_3^0	915,881
5	F_0	983,2342
6	$ctg(t_1^0 + t_2^0)$	-0,5921177
7	$ctgt_1^0$	0,7460243
8	$ctg(t_1^0 + t_2^0) - ctgt_1^0$	-1,338142
9	ρ''	206265
10	коэф. при τ_1 в см	-0,64
11	коэф. при τ_2 в см	-0,28
12	коэф. при τ_3 в см	1,07

$$f = -0,64\tau_1 - 0,28\tau_2 + 1,07\tau_3.$$

Завдання. Обчислити коефіцієнти рівняння поправок геодезичного трикутника зображеного на рис.3.1 та коефіцієнти вагової функції (сторони с трикутника ABC).

Вихідні дані

	Варіант 1	Варіант 2	Варіант 3	Варіант 4	Варіант 5
<i>A</i>	55°49'31",5	56°04'29",3	56°19'30,3	56°34'29",5	56°49'29",2
<i>B</i>	58°06'47",2	58°21'46",6	58°36'44",8	58°51'45",5	59°06'44",8
<i>C</i>	65°03'43",8	65°33'42",4	65°03'41",8	64°33'41",0	64°03'43",0
<i>a</i> в м	725,567	825,619	1056,587	1145,757	1256,631
<i>b</i> в м	744,779	847,328	1083,756	1174,998	1288,533

	Варіант 6	Варіант 7	Варіант 8	Варіант 9	Варіант 10
<i>A</i>	57°04'29",2	57°19'29",4	57°34'28",3	57°49'28",3	57°25'15",5
<i>B</i>	59°21'45",0	59°36'44",4	59°51'41",6	60°06'41",9	65°16'41",3
<i>C</i>	63°33'44",4	63°03'44",4	62°33'47",4	62°03'47",2	57°18'00",0
<i>a</i> в м	1457,324	1557,783	1134,598	1084,598	1000,568
<i>b</i> в м	1493,795	1596,378	1162,315	1110,950	1078,656

	Варіант 11	Варіант 12	Варіант 13	Варіант 14	Варіант 15
<i>A</i>	58°04'27",8	58°19'27",5	58°34'26",5	58°49'25",5	59°04'23",3
<i>B</i>	60°21'41",9	60°36'42",5	60°51'40",4	61°06'39",0	61°21'37",7
<i>C</i>	61°33'47",2	61°03'47",2	60°33'47",8	60°03'50",8	59°33'54",8
<i>a</i> в м	808,345	858,303	928,986	1450,303	1477,005
<i>b</i> в м	827,901	878,795	950,882	1484,280	1511,163

	Варіант 16	Варіант 17	Варіант 18	Варіант 19	Варіант 20
<i>A</i>	59°19'14",4	59°34'17",4	59°49'27",4	60°04'25",4	60°19'25",4
<i>B</i>	61°36'39",9	61°51'28",8	62°06'18",6	62°21'22",6	62°36'12",2
<i>C</i>	59°03'59",8	58°34'13",3	58°04'10",3	57°34'14",4	57°04'14",4
<i>a в м</i>	1222,202	1122,467	570,325	977,555	1977,435
<i>B в м</i>	1250,305	1147,825	583,129	999,225	2020,499